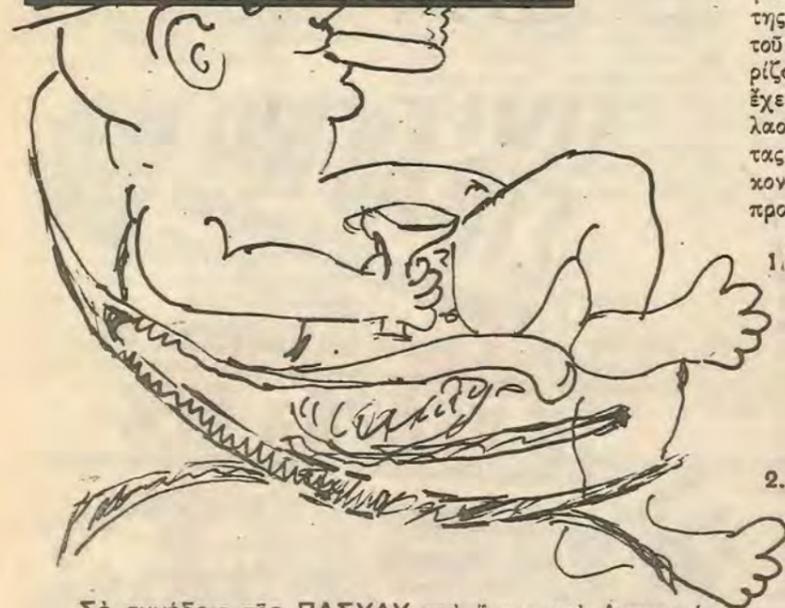

- Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΟΥ «ΧΟΡΑ»
- Η ΔΙΚΗ ΣΑΜΨΟΝ
- ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
- ΜΙΣΘΟΙ
- ΤΟ ΚΟΜΜΑ

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

ΣΗΚΩΝΟΥΝ ΤΑ ΒΑΡΗ

Σε συνέδριο της ΠΑΣΥΔΥ που έγινε στη Λευκωσία την περασμένη Κυριακή, υιοθετήθηκαν ξανά όρισμένες πολύ σωστές θέσεις. Συγκεκριμένα, ξανατονίσθηκε η σημασία της κάθαρσης για τη λειτουργία του κρατικού μηχανισμού, ενώ στον τομέα των εργατικών προβλημάτων θίχθηκε ξανά το οξύτατο πρόβλημα της άνισομερούς κατανομής των οικονομικών βαρών.

Είναι πια χιλιοειπωμένο πως τα σπασμένα της Τουρκικής εισβολής τάχουν πληρώσει ή εργατική τάξη και οι πρόσφυγες. Σήμερα, ακόμα, μετά τις τόσες διακηρύξεις από τους κύκλους του κεφαλαίου για επαναδραστηριοποίηση, ο ιδιωτικός τομέας εξακολουθεί να συνεισφέρει ψίχουλα στο ταμείο των προσφύγων.

Οι στήλες της Σοσιαλιστικής Έκφρασης έχουν πολλές φορές ασχοληθεί με τα εργατικά προβλήματα, τα δικαιώματα της εργατικής τάξης, το ξεζούμισμα του Κυπριακού πλούτου από την οικονομική ολιγαρχία, καθώς και τη σημασία μιας σωστής οικονομικής πολιτικής για τη διεξαγωγή ενός συνεπούς απελευθερωτικού αντιιμπεριαλιστικού αγώνα.

Όλα αυτά έχουν διαπιστωθεί. Όπως και το πρόσφατο συνέδριο της ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ., έχει σωστά διαπιστώσει την εκμετάλλευση που υφίσταται η εργατική τάξη και οι πρόσφυγες. Βέβαια δεν αρκούν μόνο οι διαπιστώσεις. Όλοι οι εργαζόμενοι θα πρέπει να μπουν άμεσα στον αγώνα για τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους. Δεν είναι νοητό να κρατούνται οι μισθοί στα σημερινά επίπεδα ενώ από την άλλη οι τιμές ανέρχονται και οι κεφαλαιοκράτες πλουτίζουν.

Το πρόβλημα είναι ασφαλώς γενικότερο. Και δεν πρέπει να το αντικρύσουμε απλώς και μόνο από τη σκοπιά των συνδικαλιστικών αιτημάτων.

Χρειάζεται ένα γενικότερο οικονομικό πρόγραμμα βασί-

σμένο πάνω στις αρχές της κοινωνικής διαδικασίας, το οποίο να μπορεί να αντιμετωπίσει και να λύσει τα δξότατα οικονομικά προβλήματα που απασχολούν τον Κυπριακό λαό.

Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ έχει προτείνει ένα οικονομικό πρόγραμμα, που ψηφίστηκε από το Παγκύπριο της Συνέδριο στις 3 και 4 του Γενάρη 1976. Αγαγγρίζοντας τη σπουδαιότητα που έχει η οικονομική άντοχή του λαού στον αγώνα και έχοντας υπ' όψη τα σημερινά οικονομικά δεδομένα η ΕΔΕΝ προτείνει:

1. Κρατικοποίηση των βασικών τομέων της οικονομίας (Τράπεζες, ασφάλειες, εξαγωγικό-εισαγωγικό εμπόριο, μεταλλεία, πετρελαιοειδή).
2. Πλήρης απασχόληση - όχι απολύσεις. Αν δεν υπάρχει δουλειά για όλους, μείωση των ώρων εργασίας χωρίς μείωση απολαβών. Στην περίπτωση που μια εταιρεία δεν αποδέχεται αυτούς τους όρους να μπαίνει κάτω από την κοινή διαχείριση κράτους, προσωπικού, διεύθυνσης.
3. Δημιουργία κρατικών επιχειρήσεων με κοινή διαχείριση του κράτους, προσωπικού διεύθυνσης.
4. Παροχή χαμηλοτόκων δανείων σε αγροτικούς συνεταιρισμούς.
5. Διάθεση κρατικής, εκκλησιαστικής και άλλης άνεκμετάλλευτης γης σε γεωργικούς συνεταιρισμούς για καλλιέργεια.

Αυτά είναι τα βασικά οικονομικά μέτρα που προτείνει η ΕΔΕΝ, και που αποτελούν αναγκαία προϋπόθεση για ένα μακροχρόνιο και σκληρό αγώνα μέχρι την απελευθέρωση. Και παρά τις αντιδρά-

σεις της οικονομικής ολιγαρχίας ή οργάνωσή μας είναι αποφασισμένη να παλαίψει για να υιοθετηθούν όλα εκείνα τα μέτρα

που θα περιορίσουν την εκμετάλλευση, και θα άτσαλώσουν την άντοχή του εργαζόμενου λαού στον αγώνα για τη λευτεριά της Κύπρου.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟ ΛΑΟ ΤΗΣ

Τις τελευταίες μέρες μία άτυχής δήλωση έγινε αντικείμενο εκμετάλλευσης από την αντίδραση. Η δήλωση προερχόταν από τον Μακάριο σπή συγκέντρωση της Πλατείας Έλευθερίας στις 20 Ιουλίου και έλεγε ότι η Κύπρος ανήκει σπή Δύση. Ο λαός που βρισκόταν συγκεντρωμένος άντέδρασε άπαντώντας ότι η Κύπρος ανήκει στον λαό της.

Η δήλωση αυτή είχε άποτέλεσμα να ρίξει λάδι σπή φωτιά του αντικομμουνισμού που άναψε η αντίδραση για να προωθήσει τις αντιλαϊκές θέσεις της.

Έντειναν λοιπόν τον αντικομμουνιστικό τους αγώνα και παράλληλα μας τονίζουν ότι η λύση του Κυπριακού θα προέλθει από τις δυτικές κυβερνήσεις.

Πού ανήκει όμως η Κύπρος; Σπή Δύση ή στο λαό της;

Πράγματι η Κύπρος έχει πολιτιστικούς δεσμούς με τη Δύση που κατά κύριο λόγο προέρχονται από το γεγονός ότι η Κύπρος ήταν άποικία της Άγγλιας και το ότι η οικονομική ολιγαρχία της Κύπρου είναι έξαρτημένη από τον ιμπεριαλισμό.

Πιο σημαντικό όμως είναι το γεγονός ότι τα σημερινά κακά της Κύπρου είναι προϊόν ιμπεριαλιστικής επίθεσης. Και η ιμπεριαλιστική επίθεση έγινε για να έξυπηρηθούν τα συμφέροντα των τάξεων που κυβερνούν τη Δύση. Οι αντιδραστικές δυνάμεις όταν λένε Δύση έννοούν άκριτως αυτές τις άρχουσες τάξεις.

Για κάποιον που θέλει να προωθήσει τα συμφέροντα του Κυπριακού λαού το θέμα αυτό πρέπει να είναι καθαρό. Τα συμφέροντα των τάξεων που κυβερνούν τις Δυτικές χώρες και ειδικά την Άμερική, την Δ. Γερμανία και την Άγγλια έρχονται σε άμεση αντίθεση με τα συμφέροντα μας. Γι' αυτό το λόγο είναι αντικειμενικά έχθροί μας.

Το να λέμε ότι ο τόπος μας ανήκει στους έχθρους μας και ότι περιμένουμε λύση του προβλήματος μας από αυτούς είναι σαν να ξεπουλούμε τον τόπο μας.

Βέβαια η οικονομική ολιγαρχία έχει κοινά συμφέροντα με τις δυτικές άρχουσες τάξεις γι' αυτό και πιστεύει ότι ανήκει σπή Δύση.

Οι Κύπριοι εργαζόμενοι όμως δεν έχουν τίποτε το κοινό ούτε με την οικονομική ολιγαρχία ούτε με τις Δυτικές δυνάμεις. Κοινά συμφέροντα έχουμε με τους εργάτες των Δυτικών χωρών που άγωνίζονται για την άπελευθέρωση τους από την οικονομική καταπίεση της δικής τους άρχουσας τάξης. Αυτοί είναι οι σύμμαχοί μας σπή Δύση και σ' αυτούς πρέπει να στραφούμε.

Η Κύπρος δεν είναι άμπελοχώραφο κανενός και ανήκει σ' αυτούς που δουλεύουν τη γη και τα εργοστάσια της, δηλαδή τους Κύπριους εργαζόμενους.

Αν ανήκει σε κάποιο χώρο αυτός είναι το άντιιμπεριαλιστικό στρατόπεδο όπου ανήκουν όλοι οι λαοί που άγωνίζονται για έθνική λευτεριά και κοινωνική δικαιοσύνη.

σοσιαλιστική

Εκφραση

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Στις 29 του Ιουλίου όριστηκε η δίκη των ατόμων που συνέλαβε η αστυνομία κατά την διάρκεια της τελευταίας μεγάλης διαδήλωσης έξω από την αμερικανική πρεσβεία, σ' ένδειξη διαμαρτυρίας για τις αμερικανοτουρκικές συμφωνίες. Όπως είναι γνωστό, η αστυνομία παρουσιάστηκε πάνοπλη, με ρόπαλα, δακρυγόνα, άσπιδες, αντιδιαδηλωτικές έξαρτήσεις και άλλον «ειδικόν εξοπλισμόν» για να προστατεύσει την αμερικανική πρεσβεία. Όπως θυμάται, επίσης, ο λαός, η διαδήλωση ήταν μαχητική και δυναμική και η αστυνομία έκαμε τὸ κάθε τι γιὰ νὰ τὴν καταπνίξει.

Έτσι συνέλαβε αρκετὰ άτομα, μεταξύ των οποίων και μερικούς συναγωνιστὲς μέλη τῆς ΕΔΕΝ. Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ πιστεύει ὅτι ἡ στάση τῆς αστυνομίας ὑπῆρξε προκλητική, γιατί, πρῶτο, δὲν δικαιολογείται ὁ ζήλος πού ἐπέδειξε σὲ νὰ προστατεύσει τὴν αμερικανική πρεσβεία, και, δεύτερο, ἂν πράγματι ὑπῆρξαν στις ἐκδηλώσεις προβοκάτορες, ὅπως λέγει ἡ αστυνομία, τότε θάπρεπε νὰ συλληφθοῦν αὐτοὶ και ὄχι οἱ ἀγωνιστὲς μέλη μιᾶς ὀργάνωσης, πού ἔδωσε τὸ παρόν τῆς σ' ὅλες τις δύσκολες στιγμὲς τοῦ λαοῦ μας τὰ τελευταία χρόνια.

Πιὸ σημαντικό είναι τὸ γεγονός ὅτι οἱ πραγματιστές κινουῦνται ἀκόμα ἐλεύθεροι και ὅπως φαίνεται δὲν ὑπάρχει καμιά πρόθεση νὰ συλληφθοῦν και νὰ δικαστοῦν. Ἀντίθετα, βλέπουμε νὰ δικάζονται ἄνθρωποι πού πρόσφεραν στὴν ἀντίσταση, και πού ἐκφράζουν τὰ ἀντιιμπεριαλιστικά αἰσθήματα τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ. Η κατάσταση είναι ἀπαράδεκτη.

ΟΙ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΙ

Σειρά ἐγκλημάτων διαπράσσεται σὲ Λιβάνο σὲ βάρος τῶν Παλαιστινίων, πού ἀπὸ τὴ φύση τοῦ ἀγῶνα τους είναι ταγμένοι σὲ πλευρὸ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Οἱ ἀγῶνες τῶν Παλαιστινίων είναι γνωστοί. Όπως είναι γνωστὴ και ἡ προπαγάνδα τῶν ἱμπεριαλιστῶν, πού μάταια προσπαθοῦν νὰ τοὺς παρουσιάσουν ὡς τρομοκράτες. Σήμερα ὁ ἱμπεριαλισμὸς και ἄλλες ἀντιδραστικὲς δυνάμεις χτυποῦν τοὺς Παλαιστίνιους με πρωτοφανὴ ἀγριότητα, σὲ τέτοιο μάλιστα βαθμὸ βαρβαρότητας πού ἡ ὅλη κατάσταση ἀποτελεῖ προσπάθεια γενοκτονίας.

Δὲν μπορούμε παρὰ νὰ ἐκφράσουμε τὸ μεγάλο μας θαυμασμὸ γιὰ τὴν ἀντίσταση πού προβάλλουν οἱ Παλαιστίνιοι σὲ Λιβάνο. Ἐλπίζουμε και πιστεύουμε πὼς ἡ νίκη θὰ είναι δική τους.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΙ

Γνωστὴ ἐφημερίδα τῆς Δεξιᾶς, πού θέλει νὰ ἐμφανίζεται ὡς ἀνεξάρτητη και ὑπερκομματική, ἐνῶ ταυτόχρονα ὑποστηρίζει με συνέπεια τὸ νέο χρεωκοπημένο κατασκευάσμα τῆς Δεξιᾶς, τὸ «Δημοκρατικὸ Συναγερμὸ», ἔγραψε πρὶν λίγες μέρες ὅτι οἱ Τουρκοκύπριοι ἔχουν πάψει νὰ είναι ἀδελφοὶ μας γιατί δῆθεν ἔχουν πάρει τὰ σπίτια τῶν ἑλληνοκυπρίων προσφύγων. Τὸ ἐπιχείρημα είναι ἀνόητο, γιατί ὅλοι γνωρίζουν ὅτι οἱ Τουρκοκύπριοι μεταφέρθηκαν σὲ Βορρᾶ με τὴ βία και πὼς σήμερα πάλι δὲν ἔχουν καμιά δυνατότητα ν' ἀντιδρᾶσουν λόγω ἀκρίβως τῆς φασιστικῆς βίας πού ἐφαρμόζει ὁ Ντενκτὰς και ἡ Ἀγκυρα.

Ἀλλὰ ἐκεῖνο πού ἔχει σημασία στὴν προκειμένη περίπτωση δὲν είναι τὸ ὅτι τὸ πιὸ πάνω ἐπιχείρημα δὲν εὔσταθεῖ, ἀλλὰ ὅτι ἡ δεξιὰ προσπαθεῖ νὰ ὀδηγήσει στὴν ἔξαρση, σωθινιστικῶν αἰσθημάτων, γιὰ νὰ μπορεῖ μετὰ νὰ δρέψει τοὺς καρπούς ὡς «ἐθνικοφρων» παράταξη. Ὅσο γιὰ τὴν «ἐθνικοφροσύνη» σταμάτησε ἀπὸ καιρὸ νὰ είναι τίτλος τιμῆς.

ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Παράλληλη είναι και ἡ ἀντικομμουνιστική ἐκστρατεία πού ὄρχισε νὰ διεξάγει ὁ Δημοκρατικὸς Συναγερμὸς και ἄλλοι κύκλοι πού τὸν ὑποστηρίζουν. Είναι κι αὐτὸ ἓνα ἀπὸ τὰ τελευταία καταφύγια τῆς δεξιᾶς. Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ἡ κατάσταση δὲν είναι σοβαρή.

Σήμερα πού ἡ ἐργατικὴ τάξη και οἱ πρόσφυγες ὑποβάσταν σχεδὸν ἀποκλειστικά τὰ οικονομικά δεινὰ τῆς εισβολῆς, σήμερα πού ἡ οικονομικὴ ὀλιγαρχία προσπαθεῖ νὰ διαδώσει τὴν ἡττοπάθεια και νὰ ἐπιβάλλει τὴ γραμμὴ τῆς ὑποχώρησης, ἡ ἀντικομμουνιστικὴ ὑστερία ἔχει ἰδιαίτερη σημασία. Ἀποτελεῖ προσπάθεια γιὰ νὰ κρατηθεῖ ὁ λαὸς μακριὰ ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴν διεκδίκηση τῶν δικαιωμάτων του, τόσο σὲ πεδία τῶν ἐργατικῶν δικαιωμάτων ὅσο και σὲ πολιτικὸ πεδίο, ὅπου ἡ λαϊκὴ συμμετοχὴ είναι ἀπαραίτητο στοιχεῖο γιὰ τὴν ἀποφυγὴ προδοσιῶν και φόβος γιὰ τὴν οικονομικὴ ὀλιγαρχία.

Η ΕΞΟΔΟΣ

ΤΟΥ

«ΧΟΡΑ»

Ἐδῶ και μερικὲς βδομάδες οἱ Κυπριακὲς ἐφημερίδες ἀσχολοῦνται συστηματικά με τὴν προοπτικὴ τῆς διενέργειας ἐρευνῶν γιὰ πετρέλαιο ἀπὸ τὸ Τουρκικὸ σκάφος «Σεισμικ 1» (πρῶην «Χόρα»). Αὐτὲς οἱ ἐρευνες σύμφωνα με τὰ τουρκικὰ πλάνα θὰ γίνουν σὲ μιὰ περιοχή πού περιλαμβάνει και μέρος τῆς ἑλληνικῆς ὑφαλοκρηπίδας πού διεκδικεῖ ἡ Τουρκία. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς βρίσκεται σὲ ἐτοιμότητα και οἱ ἐφημερίδες διερρωτοῦνται καθημερινὰ ἂν θὰ γίνει πόλεμος ἢ ὄχι. Θὰ βγῆ τὸ «Χόρα» ἢ δὲν θὰ βγῆ;

Ὅλο ὅμως ἀπὸ τὸ ἀφθονὸ ἔλεγχὸ γιὰ τὸ «Χόρα» και τὴν ἔξοδὸ του δὲν περιέχει οὔτε ἕνα προσπάθεια γιὰ σοβαρὴ ἀνάλυση και σωστὲς ἐξηγήσεις. Οἱ ἐφημερίδες φαίνονται ἱκανοποιημένες με τὴν δημιουργία μιᾶς κάποιας ἐντασης πού δίνει τὴν εὐκαιρία γιὰ μεγαλύτερες κυκλοφορίες και δημαγωγὴ ἀπλῶς με ἀσχετες λεπτομέρειες πού καμιά σχέση δὲν ἔχουν με τὴν οὐσία τῆς κρίσης. Ἐτσι ὁ ὅμιλος διασπείρεται πανικὸς μέσα σὲ τὸ κόσμο χωρὶς ταυτόχρονα νὰ προσφέρεται και ἡ πληροφόρηση πού χρειάζεται γιὰ τὴν ὑφινεμετάσταση ὁποιοῦδήποτε ἐπικινδύνου ἐνδεχόμενου.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ

Ποία είναι ἡ οὐσία τῆς διαμάχης; Πολὺ λίγες ἀντιδικίες μεταξύ Ἑλλάδας και Τουρκίας. ἔχουν τόσο ξεκάθαρο οικονομικὴ βάση. Ἀπὸ πού παίζεται σὲ Αἰγαῖο είναι ποῖος θὰ μοιραστῆ με τὴν μιὰ ἢ τὴν ἄλλη Ἀμερικανικὴ ἐταιρεία τὰ πετρέλαια πού κρύβει ἡ ὑφαλοκρηπίδα. Οὔτε ἡ Ἑλλάδα οὔτε ἡ Τουρκία διαθέτουν τὴν τεχνολογία γιὰ τὴν ἐκμετάλλευση αὐτῶν τῶν πετρελαίων. Ἀναγκαστικά αὐτὴ ἡ ἐκμετάλλευση θὰ δοθεῖ σὲ τὸν «μεγάλο σύμμαχο» τῆς Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικής.

Με μιὰ πρώτη ματιὰ θάλεγε κανεὶς πὼς οἱ ΗΠΑ λίγο θὰ νοιάζονταν γιὰ τὸ ποῖος θὰ τοὺς δώσει τὸ δικαίωμα ἐκμετάλλευσης τῶν πετρελαίων. Και πράγματι αὐτὴ θάταν ἡ θέση τους ἂν ἦταν βέβαιο πὼς ἡ σημερινὴ ἐξάρτηση τῶν δύο χωρῶν θὰ συνεχίζονταν γιὰ πολὺ ἀκόμα. Ὅμως μετὰ τὴν πτώση τῆς Χούντας στὴν Ἑλλάδα ἡ Ἀμερικανικὴ κηδεμονία δὲν στέκεται σὲ στερεὴ βάση. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔχει ἐπαναστατικοποιηθεῖ σὲ μεγάλο βαθμὸ και ἀποτελεῖ μόνιμη ἀπειλὴ γιὰ τὰ ἱμπεριαλιστικά δεσμὰ. Ἐτσι τὸ δίλημμα γιὰ τοὺς Ἀμερικανούς παίζει ἄλλες διαστάσεις. Ἀπὸ τὴ μιὰ θὰ προτιμοῦσαν Τουρκικὸ ἔλεγχὸ τῶν πετρελαίων τοῦ Αἰγαίου ἀπὸ τὴν ἄλλη ὅμως θέλουν μῆπως με μιὰ νέα ταπεινώση τῆς Ἑλλάδας προκαλέσουν πιὸ ριζικὲς ἀλλαγές ἐπ' ὅτι και αὐτὴ ἡ πτώση τῆς Χούντας μετὰ τὴν ταπεινώση σὲ Κύπριο.

ΑΙΓΑΙΟΣ

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἀδιέξοδο τὸ μόνο πού ἀπομένει σὲ τοὺς Ἀμερικανούς είναι ἡ προσπάθεια νὰ συγκρατήσουν μιὰ ἀσταθὴ ἰσορροπία πού ἀφήνει τὸ θέμα ἀνοικτὸ ἐλπίζοντας σὲ πιὸ ἐπινοητικὲς συνθήκες σὲ μέλλον. Ταυτόχρονα ὁ πόλεμος νεύρων πού γίνεται ἀποπροσανατολίζει τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ πού στρέφει τὴν προσοχὴ του σὲ τὸν ἄμεσο κίνδυνο τοῦ θερμοῦ πολέμου με τὴν Τουρκία και μακριὰ ἀπὸ τὴν ἱμπεριαλιστικὴ διεξόδο πού συνεχίζεται.

Φυσικά οἱ ΗΠΑ παίζουν με τὴ φροτιά. Είναι πολὺ πιθανὸ τὰ γεγονότα νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὸν ἔλεγχὸ τους ὅπως ἔγινε ξανά και ξανά τὰ τελευταία χρόνια. Ἡ Ἀγκυρα και ὁ Λιβάνος είναι τὰ πιὸ πρόσφατα παραδείγματα. Πιὸ κοντὰ μας, τὸ Κυπριακὸ, είναι ἓνα μνημειὸ κακῶν ὑπολογισμῶν ἀπὸ μέρος τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. Στὸ Αἰγαῖο πολὺ ἐύκολα ἓνα τυχαῖο γεγονός θὰ μπορούσε νὰ δώσει φροτιά και ν' ἀνατρέψει τῆς Ἀμερικανικῆς ἐπιθυμίας.

ΘΑΝΑΣΙΜΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Ἄν κάτι τέτοιο συμβεῖ, ἂν ὑπάρξει μιὰ σύγκρουση σὲ Αἰγαῖο, ἔστω και ἂν τελικὰ οἱ Ἀμερικανοὶ καταφέρουν νὰ τὴν

ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗ

Ἡ ἄμυνα τῆς Κύπρου δὲν είναι ἀδύνατη ἂν στὴ προστασία συμμετέχει ὁλόκληρος ὁ Κυπριακὸς λαός. Ἡ Σ.Ε. ἔχει πρὶ πολλὰς φορὰς πὼς αὐτὴ ἡ συμμετοχὴ πρέπει νὰ γίνει μέσα σὲ πλαίσια μιᾶς καλλωπικῆς πολιτοφυλακῆς με δημοκρατικὸ ἔλεγχο. Ὅταν ὁ κάθε Κύπριος συμμετέχει ἐνεργὰ στὴν προστασία τῆς ἄμυνας, ὅταν ἔχει πὼς μπορεῖ νὰ προσφέρει, θὰ μείνει στὴ θέση του ν' ἀγωνιστεῖ γιὰ νὰ ἐπερασιωστεῖ τὸν τάπο του. Ἄν ὄχι, τότε θὰ ξαναδοῦμε τὸ θλιβερὸ φαινόμενο τῆς μαζικῆς φυγῆς, τοῦ πανικοῦ και τοῦ χάους πού ζήσαμε στὴν προηγούμενη εἰσβολή. Πέρα ἀπὸ τὴν δυνατότητα ἄμυνας πού προσφέρει, μιὰ πο-

περιορίσουν και νὰ τὴν ἐλέγξουν, ἡ Κύπρος διατρέχει θανάσιμους κινδύνους. Μέσα στὴ γενικὴ σύγχυση ὁ Τουρκικὸς στρατὸς θὰ ἀρπάξει τὴν εὐκαιρία γιὰ μιὰ νέα προώθηση, γιὰ δημιουργία νέων τελεσμένων και τὴν μετατροπὴ τοῦ Κυπριακοῦ σὲ μέρος τῆς γενικότερης Ἑλληνοτουρκικῆς διαμάχης.

Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ γίνεται τραγικὰ φανερὸ πὼς ἡ ἄμυνα τῆς Κύπρου ἀποτελεῖ πρῶτο καθήκον τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ἄν μιὰ Τουρκικὴ ἐπίθεση χρειαστεῖ μόνο μερικὲς μέρες γιὰ νὰ δώσει σὲ τὸν Τουρκικὸ στρατὸ σοβαρὰ ἐδαφικὰ κέρδη, ὁ διεθνὴς παράγοντας δὲν θὰ μπορέσει νὰ παῖξει κανένα σοβαρὸ ρόλο. Ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ νὰ μεταθέσουμε τὴν εὐθύνη τῆς ἄμυνας τῆς Κύπρου στὴν Ἑλλάδα ἰσοδυναμεῖ με ἀποδοχὴ τῆς κατάλυσης τοῦ Κυπριακοῦ κράτους και τελικὰ με προώθηση τῆς διπλῆς ἐνω-

συνεργίας πού ἐλέγχεται ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ λαὸ θάχει και ἄλλα ἐνεργητικὰ ἀποτελέσματα: ὁ φασισμὸς δὲν θὰ μπορεῖ νὰ σφραγιστεῖ κεφάλι. Ὁ λαὸς θὰ ἀσθάνεται ἀσφαλῆς και θὰ δημιουργηθοῦν οἱ συνθήκες, πού μαζί με ἄλλα οικονομικὰ μέτρα θὰ κάμουν δυνατὴ τὴν ἐπιβίωση τῆς Κύπρου.

Ἡ ἔξοδος τοῦ «Χόρα» πρέπει νὰ μῆς προβληματίζει ἀκετά. Ὅποιαδήποτε κι' ἂν εἶναι ἡ ἐξέλιξη τῶν γεγονότων σὲ ἄμεσο μέλλον, ἀπέδειξε ἓνα τραγικὸ γεγονός. Ὅτι ἡ Κύπρος δὲν είναι ἀκόμα σὲ θέση νὰ ἀντιμετωπίζει φάρακα και με βεβαιότητα μιὰ σοβαρὴ κρίση. Πρέπει χωρὶς καθυστέρηση νὰ σιγήσουμε με ἰσχυρὴ ἄμυνα, νὰ προχωρήσουμε θρασεῖα στὴν δημιουργία μιᾶς καλλωπικῆς πολιτοφυλακῆς. Δὲν ὑπάρχουν περιθώρια γιὰ δισταγμούς. Τὰ γεγονότα μπορεῖ νὰ μῆς προλάβουν.

ΑΘΗΝΑ 1965

Ο Έλληνικός λαός αγωνίζεται ενάντια στη Κυβέρνηση των άποστατών

ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΕΤΡΟΥΛΑΣ

21 Ιούλη 1965: Έχει περάσει μία βδομάδα από το βασιλικό πραξικόπημα που ανάντρεψε την νόμιμη δημοκρατική κυβέρνηση. Για εβδομη μέρα ο λαός βρίσκεται στους δρόμους.

Η διαδήλωση έχει ξεκινήσει από τα προπύλαια, κατέβηκε την Ομόνοια και ανεβαίνει τη Σταδίου. Μετά τη πλατεία Κλαυθμώνος αστυνομικές δυνάμεις και αδρες κλείνουν το δρόμο για το Σύνταγμα. Τα δακρυγόνα πέφτουν βροχή, τα κλόπες δουλεύουν άσταμάτητα... Τα επεισόδια συνεχίζονται μέχρι άργα το βράδυ.

Εκατοντάδες είναι οι τραυματίες εκείνης της νύχτας, ανάμεσά τους όμως είναι και ένας νεκρός. Είναι ο Σωτήρης Πετρούλας, φοιτητής 22 χρόνων. Χωρίς καν να ειδοποιηθεί ή οικογένειά του, μεταφέρεται από το νεκροτομείο στο Γ' νεκροταφείο όπου ένας άνοιχτος τάφος περιμένει.

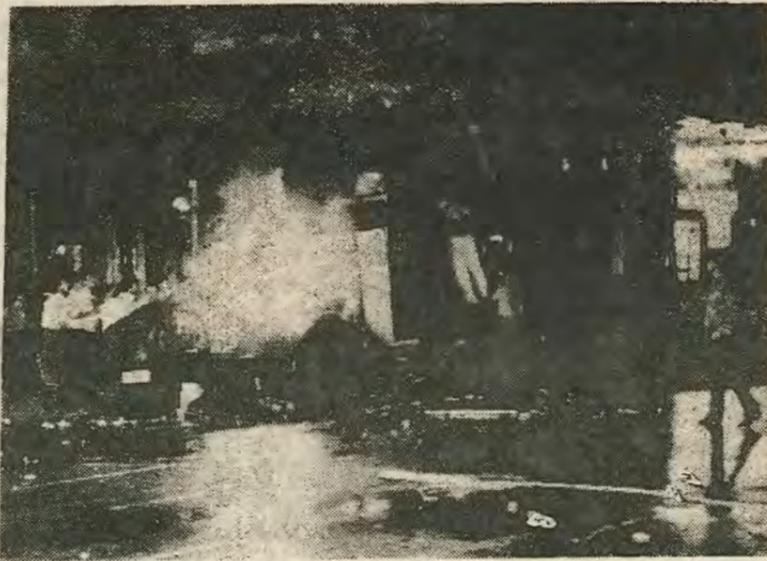
Ανάμεσα στο νεκρό αγωνιστή και το άνοχτο μνήμα όμως, έχουν κιάλια σταθή οι σύντροφοί του που ορθώνουν τα στήθια τους απέναντι στα πολυβόλα. Η σιωπηλή μάχη κρατάει ώρες. Λίγο πριν το μεσημέρι δίνουν την άδεια να δωθεί ο νεκρός στην οικογένειά του. Εκατοντάδες χιλιάδες λαού παρακολουθούν τη κηδεία τιμώντας τον πρώτο νεκρό της Δημοκρατίας.

Ο Σωτήρης Πετρούλας έχει μείνει στη θύμηση του λαού σαν ο δημοκράτης και προοδευτικός νέος που εκφράζει με τον πιο άμεσο κι' ολοκληρωμένο τρόπο, τους πόθους και τις ελπίδες του για μία καλύτερη ζωή. Αύτους τους πόθους και τις ελπίδες ενσάρκωνε, αυτούς τους πόθους προσπαθούσε μ' όλες του τις δυνάμεις να εκπληρώσει, γι' αυτούς έβριε συνειδητά τη ζωή του.

το βράδυ της 21ης του Ιούλη του '55 στη κορυφή της διαδήλωσης γωνία Σταδίου και Ε. Λώ λέει πως ήταν ζωντανός, όταν τον έβλεψαν στην αλούσα. Η επίσημη νεκροψία βέβαια έδειξε ότι πέθανε από ασφυξία που προήλθε από τα δακρυγόνα, ταυτόχρονα όμως φρόντισε να εξαφανιστεί κάθε σημάδι από τον πιθανό στραγγαλισμό, καταστρέφοντας όλα το δέρμα στο λαιμό και το πρόσωπο.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥΛΑ

Ο Σωτήρης γεννήθηκε στο Οίτυλο της Μάνης το 1942 από οικογένεια αγωνιστών που έχει δώσει δεκάδες νεκρούς για

τη λευτεριά και τη πρόοδο του τόπου. Το 1946 έρχεται με τη κυνηγημένη από τους φασίστες οικογένειά του στην Αθήνα.

Ζει τα μαθητικά του χρόνια στο Κολωνό στις γνωστές συνθήκες της ανέχειας και της τρομακτικής ανέχειας της περιόδου. Είναι ζωηρός, φιλότιμος και καλός μαθητής με αγάπη για τη μόρφωση. Δεκατριών χρόνων γράφεται στο υψικτερινό γυμνάσιο ενώ ταυτόχρονα πιάνει δουλειά, μικρός σε εμπορικά. Άριστος μαθητής, αλλά και μυαλό άνησχο έρχεται σ' επαφή με τις προοδευτικές ιδέες, διαβάζει προοδευτική λογοτεχνία. Στη τελευταία τάξη του γυμνασίου, άρνιεται μαζί με συμμαθητές του να γράψει έκθεση με θέμα τη καταδίκη

του ευμορφισμού και αποβάλλεται. Τότε έρχεται για πρώτη φορά σε επαφή με την οργάνωση της νεολαίας της Ε.Δ.Α.

Το 1960 μπαίνει με υποτροφία στην Ανώτατη Εμπορική ενώ ταυτόχρονα οργανώνεται στη Νεολαία της Ε.Δ.Α. Η συνεπής δραστηριότητά του ολοκληρώνει τα πρωτοποριακά, αγωνιστικά του χαρακτηριστικά, ενώ ταυτόχρονα προωθεί το προβληματισμό του σ' όλα τα ούσιαστικά προβλήματα του προοδευτικού κινήματος.

Τη περίοδο αυτή, απ' το 1960 ακόμη, οι ζυμώσεις και οι προβληματισμοί ανάμεσα στους νέους αγωνιστές που παλεύουν με συνέπεια στα πλαί-

σια του φοιτητικού, σπουδαστικού και εργατικού κινήματος, από τις γραμμές της Ν.Ε.Δ.Α. αρχίζουν να αποκρυσταλλώνονται σε αντιλήψεις και σχέσεις και να παίρνουν συγκεκριμένη μορφή οργανωτική.

Η ζωή και η θυσία του έγινε το πρότυπο των νέων αγωνιστών που συνεχίζουν το δρόμο του.

Στο μαζικό επίπεδο, προσπάθεια των συντρόφων του να αξιοποιήσουν τη θυσία του με τη δημιουργία της Πλασπονοδαστικής Δημοκρατικής Κίνησης Σωτήρης Πετρούλας (Π.Α.Ν. Δ.Η. Κ.), προσπάθεια που είχε συναισθηματική βάση, μιας και δεν είχαν ολοκληρωθεί ακόμα οι ιδεολογικές - οργανωτικές και κοινωνικές προϋποθέσεις για την εμφάνιση του Κινήματος της άριστερας, ανεστάληκε έγκαιρα αποτρέποντας την παραπέρα βλάβη του προοδευτικού κινήματος και την αντιδικία απ' αφορμή του νεκρού αγωνιστή.

Τελικά, βέβαια, το δημοκρατικό και προοδευτικό κίνημα της εποχής δεν κατόρθωσε ν' αποτρέψει και ν' αντισταθεί αποτελεσματικά στη δικτατορία. Απ' αυτή την άποψη μπορούμε να πούμε ότι η προσφορά του Σωτήρη στον αγώνα για τη δημοκρατία, προσφορά της ίδιας της ζωής του, δεν δικαιώθηκε.

Η πραγματική προσφορά του Σωτήρη, όμως, η προσφορά του στο προοδευτικό κίνημα, στην ανανέωση του σοσιαλιστικού κινήματος στην Ελλάδα, προσφορά πολύ πιο ούσιαστική, δεν μπορούσε να πάει χαμένη.

Ο Σωτήρης Πετρούλας έγινε το σύμβολο του λαϊκού αγώνα για την υπεράσπιση της Δημοκρατίας, το σύμβολο της προοδευτικής νεολαίας στο κοινωνικό της αγώνα.

ΣΑΜΨΩΝ

Η ΔΙΚΗ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ

Η δίκη του Σαμψών που διεξάγεται αυτές τις μέρες φαίνεται ότι κυριαρχεί στις στήλες των εφημερίδων. Ορθά δικάζεται ο Νικόλαος Σαμψών για τα εγκλήματα που διόπραξε σαν πάχτορας της χούντας και του ιμπεριαλισμού στην Κύπρο. Το θέμα, όμως, δεν πρέπει ν' αποτελει αντικείμενο δημοσιογραφικών ταχυδακτυλουργιών, που τείνουν να το παρουσιάσουν στην καλύτερη περίπτωση σαν αστυνομική ιστορία μυστηρίου και στη χειρότερη σαν κακόγουστη ιστορία χιούμορ.

Θα πρέπει, όμως, να δαλούμε τα πράγματα σωστά, να τα δούμε δηλαδή στη σω-

στή τους προοπτική. Στην Κύπρο έχει γίνει ένα πραξικόπημα με συνέπειες κατα-

στρεπτικές και αρκετά γνωστές για να μη χρειάζονται επανάληψη. Ο λαός γνωρίζει τους υπεύθυνους στην Κύπρο, στην Ελλάδα, το σημαντικότερο, τους πάτρωνές τους.

Στην Ελλάδα ο φάκελος της Κύπρου δεν ανοίγεται, για να μη θιγούν, ίσως, οι Αμερικανοί ιμπεριαλιστές. Περύπου η ίδια ταχτική ακολουθείται και εδώ. Παραπλανητικά δηλαδή δηλώνεται τόσον εδώ όσον και στην Ελλάδα ότι οι Αμερικάνοι εθύνονται στο ότι δεν σταμάτησαν τη Τούρκικη εισβολή, ενώ ολοκληρωσ ο λαός γνωρίζει πως οι ΗΠΑ, όχι μόνο δεν θέλησαν να σταματήσουν την εισβολή, αλλά αντίθετα υπόθαλψαν και οργάνωσαν τόσο το πραξικόπημα όσο και την ίδια την εισβολή.

Ο πρώτος, λοιπόν, ρόλος της δίκης είναι, όχι απλώς το να δείξει την ένοχη του Σαμψών, - πράγμα ολοφάνερο και στον τελευταίο Κύπριο πολίτη - αλλά να δείξει καθαρά το ρόλο του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Κι' ως μη μας πούν ότι εδώ δικάζεται ο Σαμψών και όχι ο Αμερικάνικος ιμπεριαλισμός...

Η δίκη του Σαμψών θα πρέπει ν' αποτελέσει κόλαφο ενάντια στους πραγματικούς υπεύθυνους της τραγωδίας, που θα συμβάλει στη σωστή ενημέρωση και διαφάνιση του Κυπριακού λαού.

Δεύτερο, με κανένα τρόπο, δεν πρέπει η δίκη του Σαμψών ν' άφερει να συσκοτίσει σημαντικά προβλήματα, όπως είναι εκείνο της αντιμετώπισης του φασισμού, της κάθαρσης και του γεγονότος ότι το πρόβλημα τουτο ακόμη εκκρεμεί. Θα είναι παρασάλληση αν άφαιρεθεί ο λαός να πιστεύσει πως, με τη δίκη του Σαμψών, ξεφλήσαμε τους λογαριασμούς μας με το πραξικόπημα, το φασισμό και, σπουδαιότερο, τη ρβία τους.

Πριν δύο χρόνια ο ιμπεριαλισμός, με τη βοήθεια ντόπιων πραχτόρων, οργάνωσε και εκτέλεσε το πραξικόπημα και την εισβολή. Σήμερα ο ιμπεριαλισμός με σύμμαχο το ντόπιο μεγάλο κεφάλαιο, αγωνίζεται να μας επιβάλει την άποδοχη των όσων πριν δύο χρόνια προκάλεσε. Η δίκη του άρχηγου των πραξικοπηματιών στην Κύπρο, θα πρέπει λοιπόν να ξεσκεπάσει

τα σχέδια του ιμπεριαλισμού και ν' αποτελέσει άπαρχή για την κάθαρση από τα φασιστικά στοιχεία. Και πάνω απ' όλα είναι καιρός για να δούμε τα αναγκαία μέτρα που χρειάζονται για τη σωστή οργάνωση ενός απελευθερωτικού αντιιμπεριαλιστικού αγώνα. Γιατί οι λογαριασμοί μας με τον ιμπεριαλισμό, ούτε άρχίζουν ούτε τελειώνουν με τη δίκη του Σαμψών.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΧΘΡΟΙ ΜΑΣ

Από τον καιρό που η κοινωνία χωρίστηκε σε τάξεις πάντοτε η τάξη που έχει την εξουσία χρησιμοποιεί οποιοδήποτε μέσο, έννομο ή παράνομο, ήθικό ή άηθικό για να διατηρήσει τον εαυτό της στην εξουσία. Χρησιμοποιεί όποιοδήποτε μέσο για να προφυλάξει την προνομιά της τάξης στην κοινωνία.

Η τακτική του «διαίρει και βασίλευε» προσαρμόσασαν να διατηρήσουν την Κύπρο σαν αποικία τους. Οι Κύπριοι κεφαλαιούχτες — Έλληνες και Τούρκοι που διαδέχτηκαν τους Έγγλεζους στην εξουσία έβρισκαν αυτή την τακτική να εξυπηρετεί και τα συμφέροντά τους και του ιμπεριαλισμού γενικά.

Συνθηματική τακτική της τάξης είναι να διασπά αλύτως που καταπίπτει να σπρέψει τον ένα ενάντια στον άλλο.

Στην εποχή μας η κεφαλαιοκρατική τάξη — προσπαθεί να μας χωρίσει σε μύθρους και άσπρους, σε Έλληνες και Τούρκους, μιαινοβαγούς και χριστιανούς. Μ' αυτό τον τρόπο θέλει να σπρέψει τον τρόπο θέλει να σπρέψει τους άσπρους ενάντια στους μαύρους τους Τούρκους ενάντια στους Έλληνες. Τότι προσπαθεί να πετύχει είναι να μας οδηγήσει στο λαθραίο εμπόριο για να μην βρούμε τη ρίζα των κακών της κοινωνίας μας.

Αυτό που δεν μας θέλουν να ανακαλύψουμε είναι ότι τα κακά της κοινωνίας μας προέρχονται από τα οικονομικά συμφέροντα τους, από τα κέρδη τους. Δεν θέλουν κατ' οδδένα λόγο να ανακαλύψουμε ότι για να εξαλειφτεί η δυστυχία πρέπει να εγκαταλειφτεί η εκμετάλλευση. Δεν θέλουν γιατί αυτοί είναι που μας εκμεταλλεύονται.

Ο ΤΟΠΟΣ ΜΑΣ

Στην Κύπρο ο διαχωρισμός της εργατικής τάξης σε Έλληνες και Τούρκους άρχισε από τους Έγγλεζους ιμπεριαλιστές που με τη γνωστή τα-

κτική του «διαίρει και βασίλευε» προσαρμόσασαν να διατηρήσουν την Κύπρο σαν αποικία τους.

Μ' αυτό τον τρόπο καταφέραν να σπρέψουν τους Έλληνες εργαζόμενους ενάντια στους Τούρκους και όχι ενάντια στους πραγματικούς εχθρούς. Δηλαδή την τάξη των κεφαλαιοκρατών και τους ιμπεριαλιστές που καθήμερι- να άπομωζούν τον τόπο μας. Πήγχαν έτσι να γεμισουν τις τράπεζες με χρήματα και για τους εαυτούς τους και για τους ιμπεριαλιστές. Κατάφεραν επίσης να διατηρήσουν την Κύπρο σαν πολεμικό εμπόριο για να εξυπηρετούν τα στρατηγικά συμφέροντα του ιμπεριαλισμού.

Σήμερα που οι ταξικές σχέσεις έχουν δεινθεί βλέπουν ότι πρέπει να σπρέψουν την προσοχή μας με κάθε τρόπο μακριά από τα κέρδη τους, μακριά από την εκμετάλλευση, τις ξένες δυνάμεις, το ρόλο του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στην περιοχή. Κύριο τους δειλο είναι ο σοβινισμός.

Την παρασιμένη δομοάδα (Σάββατο 24 Ιουλη) μια από τις εφημερίδες που αντιπροσωπεύουν τα συμφέροντα της οικονομικής ολιγαρχίας και του ιμπεριαλισμού — η Σημερινή — σε πρωτοεπίλοδο άρθρο της ξανάφερε τον σοβινισμό στο προσκήνιο. Με

μά πολύ φτηνή δημαγωγία κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο Τουρκοκυπριακός λαός είναι εχθρός μας. Λέει χαρακτηριστικά: «...Όλοι οι λαοί του κόσμου και όλοι οι άνθρωποι είναι αδελφοί μας. Κανένας, όμως, δεν λέει «αδελφοί» αυτόν που τον παίρνει το σπίτι, το χωράφι το μαγαζί του. Αυτόν που ανέχεται το έγκλημα και μερίζεται τους καρπούς του. Αδελφοί μας ήταν οι Τούρκοι. Και μπορούν να ξαναγίνουν. Τώρα δεν είναι...»

Είναι φανερό στο πόσο αποσκοπεί το άρθρο αυτό. Έκτός από το ότι κυπιά τα άριστέρα κείμενα που προσπαθούν να πωθήσουν την γνώμη των Κυπρίων εργαζόμενων, πολύ έντεχνα παρουσιάζει τον Τουρκοκυπριακό λαό σαν ένα ήμοιογενές σύνολο. Σάν ένα σύνολο που τα συμφέροντά του εξυπηρετούνται από την κατοχή.

Η αλήθεια όμως είναι πολύ διαφορετική. Οι Τούρκοι εργάτες και φτωχογρότες δεν τσεπώθηκαν ούτε τα σπίατα ούτε τα χωράφια των Έλλη-

των (δωσαν είχαν). Οι περιουσίες αυτές πέρασαν στην κατοχή ανθρώπων που είναι ήδη κεφαλαιοκράτες. Οι Τούρκοι εργαζόμενοι ζουν την ίδια ζωή όπως προηγουμένως. Καθημερινά οι Τούρκοι μάστροι τους άπομωζούν τον ιδρώτα τους στο εργοστάσιο, στην οικοδομή στο χωράφι. Έχουν να αντιμετωπίσουν την εκμετάλλευση, την φτώχεια την άκρίβεια, την αδεαδιότητα για το αύριο στον ίδιο βαθμό που αντιμετωπίζουμε έμεις. Και επιπλέον έχουν να αντιμετωπίσουν ένα πιο στυγνό καθεστώς όπου και οι πιο βασικές δημοκρατικές ελευθερίες είναι άνοπαρες και με 40.000 στρατό κατοχής.

Οι Τουρκοκύπριοι εργαζόμενοι ούτε κέρδισαν ούτε έχουν να κερδίσουν τίποτα από την κατοχή. Αντίθετα η παρουσία του Τουρκικού στρατού και η συνέχιση της κατοχής τους εμποδίζει να αγωνιστούν για τα δικαιώματά τους. Πισθάνν σήμερα οι Τουρκοκύπριοι εργαζόμενοι να μην βλέπουν ότι τα συμφέροντά τους είναι κοινά με

τους Έλληνοκύπριους. Αυτό, όμως, όφελεται στο ότι η Τουρκοκυπριακή οικονομική ολιγαρχία κατάφερε να κλιερήσει τον σοβινισμό. Κατάφερε να άπομωσάνοι τους εργαζόμενους. Με τον ίδιο τρόπο και τον ίδιο στόχο που το κέρνουν οι Έλληνοκύπριοι κεφαλαιοκράτες.

Η αντίμεμενική αλήθεια όμως είναι ότι οι Τουρκοκύπριοι εργαζόμενοι έχουν τα ίδια συμφέροντα με μας. Είναι η άπελευθέρωση από τους ξένους στρατούς από την εκμετάλλευση και η δημοκρατία. Μας πιδ δίκαιη κοινωνίας όπου αυτοί που παράγουν — οι εργαζόμενοι — θα άπολαμβάνουν τα άγαθά των κόπων τους και ΟΧΙ με χούφτα άτάμιον-οικονομική ολιγαρχία-που δεν κάνουν τίποτα όπου είναι σήμερα.

Υπάρχουν εύτυχώς πολλοί ανάμεσα στους Τ) κύριους έργαζόμενους που πιστεύουν σε αυτές τις άρχές και αγωνίζονται για την πραγματοποίησή τους. Αλλά είναι ο φόβος των κεφαλαιοκρατών. Μήπως οι ίδιες αυτές γενικοποιήθουν.

Μήπως ο κοινός άγώνας γίνει πραγματικότητα. Ξέρουν ότι άν άγωνιστούν με σε ένα κοινό άγώνα τίποτα δεν θα μπορέσει να μας νικήσει και ότι με την άποτίναξη του ιμπεριαλιστικού ζυγού θα χάσουν και την προνομιά τους στην κοινωνία.

ΚΙΝΑΓΝΟΣ

Η τακτική τους αυτή θα συνεχιστεί και όσο περνά ο καιρός θα ένταθεί. Έφόσον υπάρχουν δυνατότητες κοινού άγώνα — και πράγματι υπάρχουν — θα συνεχίσουν να χώνουν το σοβινιστικό τους δηλητήριο με σκοπό να μας διασπασουν, να μας άπομωσάνοι και να συνεχίσουν την εκμετάλλευση και την ιμπεριαλιστική εξάρτησή.

Τό να τους άφήσουμε να συνεχίσουν αυτό το θράμικο τους ρόλο άποτελεί πραγματικό κίνδυνο για τον εργαζόμενο λαό.

Μπαινει λοιπόν καθήκον για τον κάθε εργαζόμενο να καταπολεμήσει τον σοβινισμό. Να δείξει ότι εξυπηρετούν τα συμφέροντα των πραγματικών του εχθρών της οικονομικής ολιγαρχίας και του ιμπεριαλισμού. Να δείξει ότι τα συμφέροντα των εργαζόμενων της Κύπρου Έλλήνων και Τούρ-

κων είναι κοινά και ο άγώνας είναι κοινός.

Άς θυμίσαστε ότι εκείνο που έχει πράγματι σημασία είναι το σε πιά τάξη άνήκουμε και όχι άν η γλώσσα μας είναι ή Τουρκική ή ή Ελληνική. Και ότι οι εχθροί μας δεν βρίσκονται μόνο στα κατεχόμενα αλλά βρίσκονται και ανάμεσα μας. Είναι αυτοί που μας αναγκάζουν να πληρώνουμε φηλά ένοίκια, που μας καταδικάζουν στην άνεργία, που κερδίζουν από το άκρίθωμα της ζωής.

Για να συμπληρώσουμε τη «Σημερινή»: Σύμφωνοι ότι κανένας δεν λέει «αδελφοί» αυτόν που του παίρνει το σπίτι, το χωράφι, το κλέβει τον κόπο που τον έμποδίζει να άποκτήσει σπίτι, χωράφι, μαγαζί. Ούτε αυτόν που τον άνογκάζει να ζει στη μιζέρια.

Και αυτοί είναι ή οικονομική ολιγαρχία — Έλληνες και Τούρκοι — και οι σύμμαχοί τους ιμπεριαλιστές και όχι οι Τούρκοι εργαζόμενοι.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Δεν μπορούμε να κραυγάζουμε στις πλατείες και στις πρωτογενήτικες παρελάσεις, ότι «οι Τούρκοι είναι αδελφοί μας».

Όλοι οι λαοί του κόσμου κι' όλοι οι άνθρωποι είναι αδελφοί μας. Κανένας, όμως, δεν λέει «αδελφοί» αυτόν που τον παίρνει το σπίτι, το χωράφι, το μαγαζί του. Αυτόν που ανέχεται το έγκλημα και μερίζεται τους καρπούς του. Αδελφοί μας ήταν οι Τούρκοι. Και μπορούν να ξαναγίνουν. Τώρα δεν είναι...

Πρόσφατα, ο' όρισμένες εφημερίδες, είδαμε την είδηση πως διάφορες βιομηχανίες και ειδικά οι βιομηχανίες ένδωμάτων έχουν έλλειψη εργατικών χεριών. Και τούτο παρά το γεγονός ότι, σύμφωνα με τις τελευταίες στατιστικές της ίδιας της κυβέρνησης, ο άριθμός των έγγεγραμμένων άνεργων άνέρχεται σε 20.000. Άν θέβια λάβουμε υπ' όψη το γεγονός ότι ένας τεράστιος άριθμός άνεργων δεν έγγράφονται, τότε ο πραγματικός άριθμός των άνεργων προσώπων είναι πολύ μεγαλύτερος. Παρ' όλ' αυτό οι βιομηχανίες παραπονούνται πως έχουν δυσκολίες στην εξέύρεση εργατικών χεριών.

Τό πρόβλημα έγκειται στο ότι οι βιομηχανίες σήμερα και ειδικότερα οι βιομηχανίες ένδωμάτων προσφέρουν εξευτελιστικά χαμηλούς μισθούς. Έκπρόσωπος αυτόν των βιομηχανιών δήλωσε στον τύπο ότι τα ήμερομίσθια που προσφέρονται είναι τόσο φηλά όσο πριν από την τουρκική εισβολή. Είναι χαρακτηριστικό πως ή εφημερίδα που έγραψε αυτό το δημοσίευμα δεν δίδει το όνομα αυτού του κυρίου εκπροσώπου. Γιατί όλοι ξέρουν το επίπεδο των σημερινών ήμερομισθίων.

Άλλά άς δοιμε με λίγα λόγια τη στρατηγική αυτών των επιχειρήσεων. Είναι γεγονός ότι κατάφεραν να πραγματοποιήσουν έξαγωγές ιδιαίτερα σε άραβικές χώρες (ένα φαινόμενο που οι παραγωγές του κεφαλαίου και οι εφημερίδες του παρουσιάζουν σαν τρανό παράδειγμα έπιτυχίας του Κυπριακού επιχειρηματικού δαιμόνιου) και ταυτόχρονα κατάφεραν να πραγματοποιήσουν υπέρρογα κέρδη (φαινόμενο που οι ίδιοι παράγοντες άποφύγουν να διατυμπανίσουν).

Η τακτική που ακολουθείται είναι ή στρατεύση του γυναικείου εργατικού δυναμικού, που λόγω της διάρκειας που υπάρχει, άμείβεται, γενικά, πολύ χαμηλότερα από τους άντρες.

Οι μισθοί που πληρώνονται κυμαίνονται μεταξύ 6 λιρών (συχνά λιγώτερα) για τις άρχαιες έργατριες και 7 μέχρι 8 λιρών τη δομοάδα για τις έμπειρες. Είναι αυτούς τους μισθούς που οι κεφαλαιοκράτες παρουσιάζουν σαν πολύ φηλούς. Και άν μια έργατρια είναι υπαχρεωμένη να πληρώνη για μεταφορικά κά-

στατιστικές μιλούν για το τεράστιο άνεργιακό πρόβλημα που αντιμετώπιζει ή Κύπρος. Κι έμεις ξέρουμε ότι οι άνθρωποι δεν είναι ήλθιοι: Άν τα ήμερομίσθια είναι, όχι φηλά, αλλά άπλάς σ' ένα επίπεδο που να μπορεί κάποιος να ζει μια ζωή ύποφερτή, οι βιομηχανίες δεν θ' αντιμετώπιζαν το πρόβλημα της έλλείψης εργατικών χεριών. Γιατί δεν υπάρχει έλλειψη εργατών. Υπάρχει, πιθανόν, έλλειψη προσφοράς εργασίας για τους μισθούς που προσφέρονται.

γυναίκες: διπλή καταπίεση

Είναι δύσκολο να γράψει κανείς τούτους τους κειμένους στην Κύπρο για ή γυναίκα κινήματα' έχοντας σαν πρότυπο εκείνα της Άγγλιας, Αμερικικής κλπ. Άλλες οι συνθήκες κι' οι προοπτικές κάτω από τις όποιες πρέπει να άργανωθεί το γυναικείο κίνημα στην Κύπρο.

Άρχίζοντας το πρώτο μέρος μιας σειράς έρευνας με βασικό στόχο τον τρόπο με το οποίο ή Κυπρία γυναίκα αντιμετώπιζει το θέμα της εκμείψης της καταπίεσης κι' εκμετάλλευσης κάτω από τις νέες συνθήκες ζωής — όθε πρέπει πιστέψω να άναφερτούμεν πρώτα στις διάφορες μορφές καταπίεσης της γυναίκας όπως την βρίσκουμε σήμερα να υπάρχει σ' όλες τις καπιταλιστικές κοινωνίες — και στην μορφή του γυναικείου κινήματος όπως εμφανίζεται στις πιο πολλές άπ' αυτές. Ίσως τα πιο πάνω να φαίνονται πολύ ξένα σε μας τούτες τις μέρες, για δύο βασικούς λόγους: πρώτο γιατί πολλές είναι οι διαφορές των προβλημάτων που αντιμετώπιζει ή Κυπρία γυναίκα κάτω από τα νέα δεδομένα ύπαρξης — και δεύτερο γιατί άντικειμενικά οι συνθήκες και συνάλληλες όσες της σε χώρες μακριά από εδω, όπου ο τρόπος ζωής δεν έχει ύποστεί αυτή την τρομερή άνατροπή, και δεύτερο γιατί στην Κύπρο οι έννοιες άπελευθέρωσης της γυναίκας — γυναικείο κίνημα — είναι ξένες και έτσι σε

τελευταία άνάλυση θά τις δοιμεν να βρίσκονται μόνο μέσα στα πλαίσια ενός αυτού άγώνα για λευτεριά του τόπου.

Τά κοινά σημεια στους άγώνες όλων των καταπιεζόμενων μαζών — και στην δική μας περίπτωση — του καταπιεζόμενου γυναικείου δυναμικού — πάντα τα βρίσκει κανείς να υπάρχουν. Για τούτον άκριθώς τον λόγο πιστεύουμε, πως πολλά πρέπει να είναι τα κοινά σημεια του άγώνα για άπελευθέρωση — ισότητα και δικαιοσύνη — που άν γυναίκες της Κύπρου θά ξεκινήσουμε — μελλοντικά με έκαίνον που ξεκίνησαν οι συντρόφισσές μας — χρόνια τώρα — σε ξένες χώρες. Μια άναδρομή λοιπόν σ' αυτούς είναι άναγκαία.

α) Ό άνδρικός Σοβινισμός — ή στάση πως οι γυναίκες είναι οι παθητικοί και κατώτεροι ύπηρέτες της κοινωνίας και των άνδρων τοποθετεί τις γυναίκες κάπως ξεχωριστά. Στις περιπτώσεις εκείνες που οι γυναίκες κάδουν την ίδια άκριθώς δουλειά με τους άνδρες δεν θεωρούνται ότι έχουν την άνάγκη και το δικαίωμα για έργασια όποτε να συντηρούν άπό μόνας τους την οικογένεια ή τον εαυτό τους. Είναι πια δεδομένο πως δέχονται την έργασια τους με μικρότερο μισθό και χωρίς άσφάλεια έργασίας — και έτσι μπορούν να χρησιμοποιούν σαν άναπληρωματική εργατική δύναμη όταν τα κέρδη εξαρτώνται άπό το πολύ χαμηλό κόστος εργασίας ή όταν οι άνδρες πάνε στον πόλεμο. Τό γεγονός ότι οι γυναίκες δεν θεωρούνται άνεξάρτητες τούς άφαιρεί κάθε δικαίωμα έρ-

γασίας και συγγρόνως κάθε περιθώρια για άγώνες για καλύτερη και ίση με τους άνδρες άμοιβή. Τό τελευταίο όμως, άποτελεί άνασταλτικό παράγοντα στο γενικότερο εργατικό κίνημα — γιατί ο διευθυντής μπορεί να σπάσει την εργατική άπεργία με την άπειλή ότι θα προσλάβει γυναίκες στην δουλειά. Γενικά έπειδή οι γυναίκες θεωρούνται άδύναμες, ήπιες και κατώτερες — σπράχονται στις κατώτερες δουλειές — σφουγγάρισμα πατώματα κλπ., όπου σε τελευταία άνάλυση δημιουργείται και στις ίδιες ή έντύπωση πως μόνο για τούτου του είδους της εργασίας είναι ικανές και άρα πρέπει να είναι ικανοποιημένες.

β) Έξωρα από την άμεση όλική εκμετάλλευση των γυναικών ή άνδρική άνωτερότητα λειτουργεί με πιο λεπτούς τρόπους για να ύποσκάψει την ταξική συνείδηση, γιατί ξεχωρίζει την εργατική τάξη στα δύο. Έάν άποκάνε στον πόλεμο. Τό γεγονός ότι οι γυναίκες δεν θεωρούνται άνεξάρτητες τούς άφαιρεί κάθε δικαίωμα έρ-

γ) Οι γυναίκες σαν νοικοκυρές και σαν μητέρες ύφίστανται τέτοια εκμετάλλευση όποτε μειώνεται το κόστος (κοινωνικό - οικονομικό) της διατήρησης της εργατικής δύναμης.

δ) Οι γυναίκες καταπιέζονται και σαν καταναλώτριες. Έβκολα επηρεάζονται να άγοράσουν προϊόντα που θεωρούνται σαν μέσα για άνόμηση της κοινωνικής τους ύπόκλησης ή που πιστεύουν πως θα τους αύξησουν την έλκυστικότητα τους, (π.χ. καλλυντικά).

ε) Όλες γυναίκες άνεξάρτητα ταξικής τοποθέτησης ύπόκεινται σε σεξουαλική καταπίεση. Για τις γυναίκες της εργατικής τάξης τούτη είναι πολύ άμεση. Σάν κορίτσια δεν έχουν καμιά πληροφόρηση για το σεξ και τον έλεγχο των γεννήσεων. Άπ' την άλλη μεριά είναι κατά κάποιον τρόπον περιορισμένες στον ρόλο της σεξουαλικής συντροφικότητας και μητέρας και είναι κι' αυτές «άνομες ζωής» ή παθητική τους παράδοση σ' ένα άνδρα. Ό σεξουαλικός τους ρόλος κατ' άρχην είναι

παθητικός και ή άξια τους σαν άτομο κρίνεται από την ικανότητά τους να προσελκύουν άνδρα και να κρατήσουν κοντά τους τον άνδρα.

Γυρνώντας πάλιν στους 5 τύπους της γυναικείας καταπίεσης βλέπουμε πως βασικά δεν μπορεί να υπάρχει ένας άσπληνός διαχωρισμός μεταξύ όλικής και ψυχολογικής καταπίεσης. Μία γυναίκα ζητά δουλειά είτε γιατί τούτον είναι άπόλυτη γι' αυτήν άνάγκη ή γιατί θέλει να ξεφύγει από την ίδια την καταπίεση και εξάρτηση του σπιτιού της. Δέχεται ίση χαμηλό μισθό και τις άθλιες συνθήκες εργασίας γιατί σαν γυναίκα που είναι άνδαν θεωρείται να έχει την άναγκαία χρημάτων ή σεδασιμό. Δουλεύοντας για μια δομοάδα σε κάποια άναπληρωτική άναπληρωτική άναπληρωτική έργασια πώς οι μοναδικές άσχολίες της που εύχαριστούν ήλη μεριά είναι κατά κάποιον τρόπον περιορισμένες στον ρόλο της σεξουαλικής συντροφικότητας και μητέρας και είναι κι' αυτές «άνομες ζωής» ή παθητική τους παράδοση σ' ένα άνδρα. Ό σεξουαλικός τους ρόλος κατ' άρχην είναι

ακόμα καταπιέζονται σαν γυναίκες με την έννοια ότι ή πραγματική τους έλκυστικότητα συνδέεται με τον ρόλο τους μονάχα σαν μητέρες ή συζύγου.

Τούτος είναι ο όρισμός της γυναικείας μέσα στα πλαίσια μιας γενικότερης μπουρζουάδικης οικοδόμησης των ιδεών που εξηγούν και δυναμώνουν τις κοινωνικές σχέσεις στον καπιταλισμό. Κάτι που πρέπει να τονιστεί πως είναι λάθος να πιστεύουμε πως τούτη ή καταπίεση της γυναικείας ισχύει μονάχα κάτω από όρισμένες συνθήκες ή μόνον σε όρισμένες καπιταλιστικές κοινωνίες — ή ακόμα στην δική μας περίπτωση — ότι τώρα έχουμε σοβαρότερους άγώνες από την γυναικεία άπελευθέρωση. Διαφνοώμεν, γιατί κι' ο άγώνας της γυναικείας για άπελευθέρωση — ισότητα είναι μέρος άποσπασμένης μορφής άγώνα που διεξάγουν οι καταπιεσόμενες μάζες. Η μόνη διαφορά που βρίσκουμε να υπάργει στην καταπίεση — εκμετάλλευση των γυναικών με διαφορετική ταξική ή έθνική το-

ποθέτηση είναι ότι οι συνέπειες τούτης της καταπίεσης εκφράζονται διαφορετικά για τις γυναίκες που διαφέρουν στην ταξική τους τοποθέτηση. Η γυναίκα της άρχουσας τάξης καταπιέζεται με την έννοια ότι της άρνούνται την πραγματική της άνεξάρτησία, άξιοπρέπεια και σεξουαλική έλευθερία ενώ ή γυναίκα στην εργατική τάξη — εκτός από την πιο πάνω καταπίεση βρίσκειται ακόμα και όλική εκμετάλλευση. Η καταπίεση της είναι άπλυτη.

Κλείνοντας — νομίζουμε πως οι πιο πάνω θέσεις δεν πρέπει να φαίνονται σε μας ξένες — γιατί είναι προβλήματα, που τ' αντιμετώπιζουμε έλες — είτε είμαστε έργατριες — νοικοκυρές — μητέρες — φοιτήτριες — μαθήτριες. Είναι μ' αυτά που έρχόμαστε σε καθημερινή σύγκρουση — και άλλες από μας τ' άδχόντες σκόδωντας το κεφάλι ένω άλλες αντίθρουν σαν άταμα και άρα χωρίς άποτέλεσμα. Για τούτο είναι άνάγκη να εξετάσουμε μια άλλη φορά τις μορφές του γυναικείου κινήματος όπως έχει διαμορ-

φωθεί σε άλλες χώρες. Και τέλος θά δοιμε με προσωπική έπαφή τις δικές μας γυναίκες πως αντιμετώπιζούν το πρόβλημα της εκμετάλλευσης και καταπίεσης τους και πόσο σύμφωνες είναι με την δική μας θέση για άγώνα όλων των γυναικών για ισότητα.

ΤΟ ΚΟΜΜΑ

ΜΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ

Το πολιτικό κόμμα δεν είναι τίποτε άλλο από την πολιτική έκφραση του αγώνα για την επίβληση των κοινών συμφερόντων μιας ομάδας ανθρώπων. Ανάλογος με την σημασία αυτών των συμφερόντων είναι και ο ρόλος του κόμματος στη ζωή μιας κοινωνίας.

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΣΑΝ ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΝΤΙΘΕΣΕΩΝ

Το πολιτικό κόμμα έχει τη σημερινή του μορφή μέσα στην εξέλιξη του καπιταλιστικού συστήματος. Τα διάφορα κόμματα που παρουσιάζονται αντανακλούν τις αντιθέσεις που υπάρχουν μέσα στην κοινωνία. Έτσι, κατά κανόνα, τα βασικά κόμματα στα πρώτα στάδια του καπιταλισμού εκπροσωπούν είτε τα συμφέροντα των γαιοκτημόνων είτε τα συμφέροντα των κερματοκρατών. Σ' ένα μεταγενέστερο στάδιο, όταν πιά οι κερματοκράτες επιβάλλονται για καλά, τα κόμματα που ανταγωνίζονται μεταξύ τους εκπροσωπούν διάφορες μερίδες της άστικής τά-

ξης. Σιγά σιγά όμως η εργατική τάξη αρχίζει να γίνεται σοβαρή δύναμη και να απειλεί την κεφαλαιοκρατία με αποτέλεσμα οι καπιταλιστές να συσπειρώνονται μπροστά στον κοινό κίνδυνο. Η βασική αντίθεση στην κοινωνία γίνεται η αντίθεση κεφαλαίου εργασίας και αυτό αντανακλάται στην πολιτική με τον αγώνα μεταξύ των άστικών και των εργατικών κομμάτων.

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Όπως έχουμε το κράτος είναι το όργανο επίβλησης της άρχουσας τάξης μιας κοινωνίας πάνω στις άλλες τάξεις. Σαν τέτοιο είναι αναγκασμένο να διατηρεί ένοπλα σώματα (άστυνομία, στρατό) για να επιβάλλει τους κανονισμούς που επικρα-

τούν (νόμους) πάνω σ' αυτούς που αρνούνται να τους τηρήσουν. Είναι ακόμα το κράτος συντονιστής των κοινών συμφερόντων της άρχουσας τάξης, υπεύθυνο για την κωδικοποίησή τους σε νόμους και διαιτητής διαφορών. Γι' αυτή τη δουλειά δημιουργεί μια γραφειοκρατία που είναι επιφορτισμένη με την διεκπεραίωσή της.

Το κράτος δεν είναι αυτόνομο και μετέωρο στην κοινωνία. Εξυπηρετεί τα συμφέροντα μιας τάξης. Κατ' ανάγκη λοιπόν πρέπει να ελέγχεται από αυτήν. Ο μηχανισμός του ελέγχου αποτελείται από μια σειρά διαδικασίες που αποτελούν το πολιτικό σύστημα μιας κοινωνίας. Στην ουσία του το πολιτικό σύστημα είναι η διαδικασία με την οποία η άρχουσα τάξη διορίζει τους εκπροσώπους της για τον έλεγχο και την καθοδήγηση του κράτους.

Όμως η άρχουσα τάξη δεν είναι χωρίς εσωτερικές διαφορές. Αποτελείται από πολλά στρώματα και πολλές ανταγωνιστικές ομάδες. Ιδιαίτερα μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα ο ανταγωνισμός αποτελεί τη βάση

της κοινωνίας. Έτσι κάνει κομμάτι της άρχουσας τάξης οποιαδήποτε επιβλήθηκε και οργανώνεται σε κόμματα που διεκδικούν το δικαίωμα του ελέγχου και της καθοδήγησης του κράτους. Τέτοια κόμματα είναι άστικά κόμματα και οι ηγεσίες τους δεν είναι τίποτε άλλο από πολιτικοί εκπρόσωποι της άστικής τάξης ή μάλλον μιας μερίδας της.

Η ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο καπιταλισμός επέβληθηκε μέσα από μια γιγάντια σύγκρουση με το προηγούμενο σύστημα. Σ' αυτή την σύγκρουση από τη μια πλευρά συντάχθηκε η αριστοκρατία, οι ευγενείς και οι φεουδάρχες και από την άλλη ο λαός κάτω από τα συνθήματα των κεφαλαιοκρατών για ελευθερία, ισότητα, αδελφότητα. Για να πείσουν ότι τα συνθήματα τους ήταν ειλικρινή έδωσαν στον λαό πολλές τυπικές ελευθερίες. Το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης, την ισότητα απέναντι στον νόμο, το δικαίωμα της ψήφου. Η συμμετοχή του λαού στη σύγκρουση έδωσε πηγή στην άστική τάξη.

Αργότερα όταν η αριστοκρατία δεν αποτελούσε πια σοβαρό κίνδυνο τα διάφορα κόμματα της άστικής τάξης χρησιμοποίησαν την ψήφο του λαού για να επιβληθούν πάνω στα άλλα. Η κοινοβουλευτική δημοκρατία αποκρυσταλλώθηκε σαν το κανονικό πολιτικό σύστημα της καπιταλιστικής κοινωνίας. Από τη μια έδινε τη δυνατότητα στους καπιταλιστές να λύνουν πολιτισμένα τις διαφορές τους ενώ από την άλλη έδινε στον λαό τη ψευδαίσθηση ότι ήταν ο διαφαντευτής της εξουσίας.

Η ΑΝΑΓΓΙΧΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Στην πραγματικότητα το σύστημα έδωσε στον λαό μια κάποια δυνατότητα μανουβραρίσματος. Μια και τα διάφορα άστικά κόμματα στηρίζονταν στη ψήφο του για να επιβληθούν ήταν αναγκασμένοι, ως ένα σημείο, να του προσφέρουν κάτι. Όσο πιο βαθιές ήταν οι διαμάχες μέσα στην άρχουσα τάξη τόσο περισσότερο χώρος για απόσπαση δικαιωμάτων και παραχωρήσεων υπήρχε.

Η ιστορία του εργατικού κινήματος αρχίζει σχεδόν ταυτόχρονα με την ιστορία του καπιταλισμού. Ο καπιταλισμός φέρνει τους εργάτες μαζί μέσα στο εργοστάσιο όπου αποκτούν την συνείδηση της κοινής τους μοίρας. Μέσα στο εργοστάσιο γίνεται πέρα για πέρα κατανοητό πως η μόνη δύναμη που διαβέτουν οι εργάτες είναι η κοινή δράση. Οι πρώτες αυθόρμητες αντιδράσεις των εργατών εναντίον της φτώχειας και της αθλιότητας που ζούν παίρνουν την μορφή της καταστροφής αυτού που βλέπουν σαν άμεσο υπεύθυνο της δυστυχίας τους: τις μηχανές. Τέτοια ξεσπάσματα απελπισίας καταπιέγονται από το κράτος.

Το πρόβλημα μπαίνει μπροστά στους εργάτες με μια γενικότερη μορφή: ο έλεγχος του κράτους πρέπει να περάσει σε χέρια καλύτερα. Τα πρώτα σπέρματα της οργάνωσης αρχίζουν να παρουσιάζονται και η υποστήριξη του ενός ή του άλλου κόμματος (άστικού) από τους εργάτες αρχίζει να παίζει σημαντικό ρόλο στο ποιο θα πάρει στα χέρια του τον έλεγχο του κράτους.

Παρ' όλα όμως το μικρο-οφελήματα που κερδίζουν οι εργάτες μ' αυτό το παιχνίδι ερ-

χεται η στιγμή που τα άστικά κόμματα δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του εργατικού κινήματος που φωνάζει. Το εργατικό κίνημα δεν μπορεί να στηριχτεί και διεκδικεί πια από μόνο του τον έλεγχο του κράτους: δημιουργεί το ανεξάρτητο κόμμα της εργατικής τάξης.

Η ανάληψη όμως του ελέγχου του κράτους από το κόμμα της εργατικής τάξης περιέχει μια αντίφαση. Μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα το κράτος είναι το όργανο καταπίεσης που χρησιμοποιεί η καπιταλιστική άρχουσα τάξη για να επιβάλλεται πάνω στην εργατική και τις άλλες καταπιεζόμενες τάξεις. Ο έλεγχος αυτού του κράτους από το εργατικό κόμμα είτε θα οδηγήσει το τελευταίο σε μετατροπή του σε πειθήνιο όργανο των καπιταλιστών είτε θα φέρει μια σύγκρουση που η έκβαση της θα εξαρτηθεί από τις συνθήκες που επικρατούν, από το ισοζύγιο των ταξικών δυνάμεων. Δεν μπορεί να υπάρξει εργατική εξουσία μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα. Εργατική εξουσία σημαίνει την ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος. Γι' αυτό τα κόμματα της εργατικής τάξης είναι κόμματα σοσιαλιστικά, επιδιώκουν την αλλαγή του κοινωνικού συστήματος.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΡΕΦΟΡΜΙΣΜΟΣ

Ανάλογα με την τακτική που προτείνουν για την αλλαγή του κοινωνικού συστήματος τα σοσιαλιστικά κόμματα χωρίζονται σε δυο βασικές κατηγορίες: τα ρεφορμιστικά κόμματα που προτείνουν το πέρασμα στο σοσιαλισμό με μια σειρά σταδιακών μεταρρυθμίσεων (REFORMS) που θα επιβάλλουν στο καπιταλιστικό σύστημα και τα επαναστασιακά κόμματα που πιστεύουν πως όσο η εξουσία βρίσκεται στα χέρια των κεφαλαιοκρατών ή σειρά των μεταρρυθμίσεων αυτών θα ανατραπεί σε κάποιο στάδιο.

Έτσι η εξουσία πρέπει πρώτα να περάσει στα χέρια της εργατικής τάξης πράγμα που σημαίνει επαναστασιακή αλλαγή. Στην πράξη, ωστόσο, κανένα εργατικό κόμμα δεν είναι απόλυτα ρεφορμιστικό ή απόλυτα επαναστασιακό. Κάθε εργατικό κόμμα περιέχει ρεφορμιστικά και επαναστασιακά στοιχεία. Αυτό που καθορίζει τη φύση του είναι προς ποια πλευρά θαρραίνει το πρόγραμμά και η δράση του, ποιά από τα δυο στοιχεία επικρατεί περισσότερο. Πολλές φορές είναι δύσκολο να κρίνει κανείς πού στέκει ένα κόμμα. Η διαχωριστική γραμμή δεν είναι καθόλου καθαρή.

ΤΑ ΠΙΟ ΠΑΝΩ αποτελούν μια γενική θεώρηση του τι είναι ένα κόμμα. Σ' αυτή τη θεώρηση παραβλέπονται πολλοί δευτερεύοντες που πολλές φορές παίζουν σημαντικό ρόλο. Μια τέτοια αφαίρεση βοηθά στο να καταλάβουμε την ουσία του τι γίνεται στον κοινοβουλευτικό στίβο. Για να γίνει όμως δυνατή η εξέλιξη των φαινομένων που παρατηρούνται δεν είναι αρκετό να ξέρουμε αυτή την ουσία και μόνο. Πρέπει να αναλύσουμε και τους παράγοντες που παραμορφώνουν τον κοινοβουλευτικό αγώνα πέρα από ό,τι έχουμε πει πια, πάνω. Θα το κάνουμε μια άλλη φορά.

- Η Σ.Ν. Ε.Α.Ε.Ν. βρισκόμενη πάντα στις επάλξεις του αγώνα συμμετείχε μαζικά στις εκδηλώσεις του Σ.Κ. Ε.Δ.Ε.Κ στην Λεμεσό για τα 7 χρόνια από την ίδρυσή του.
- Η Ε.Α.Ε.Ν. οργανωσε στις 10 Ιουλίου στην Μπιονάτ «ΗΧΩ 75» καλλιτεχνική βραδιά για τους συντρόφους που εκτόχησαν τώρα στην δύναμη της Ε.Φ. Η εκδήλωση είχε μεγάλη επιτυχία. Δύο συναγωνιστές τραγούδησαν επαναστασιακά τραγούδια και ψυχαγόγησαν τους παρευρισκόμενους. Έπαισης έγινε η κλήρωση των λαχείων της Ε.Α.Ε.Ν. Οι τυχεροί κέρδισαν 4 βιβλία και άδωγησαν αξίας £1.000 μιλς, εισφορά του βιβλιοπωλείου ΟΣΦΟΡΤ. Οι λαχείοι που κέρδισαν είναι:

000485, 000395,
000596, 000461,
000381.

- Η Σοσιαλιστική Έκφραση πωλείται από τα μέλη με μεγάλο ενθουσιασμό. Στην τελευταία έκδοση ιστάλησαν διπλάσια φύλλα από την προηγούμενη.
- Προπομπά όπως πάντοτε η Σ.Ν. Ε.Α.Ε.Ν. έτσι και στην επέτειο του προδοτικού Ιουλιανού πραξικοπήματος έδειξε σε όλους την αγωνιστικότητά της. Στην επαρχιακή συγκέντρωση που έγινε στην πλατεία Γρηγόρη Αδξεντίου μίλησε ο Δήμαρχος Λεμεσού, εκπρόσωπος των προσφύγων και της ΟΕΛΜΕΚ. Στην συγκέντρωση κυριάρχησαν τα επαναστασιακά συνθήματα της Ε.Α.Ε.Ν. Μετά την εκδήλωση η νεολαία κατευθύνθηκε προς τα γραφεία του κόμματος τραγουδώντας το τραγούδι του Λώρεν Λόιζου, του χαμένου συναγωνιστή μας.
- Μαζικά συμμετείχε η νεολαία στην παγκύπρια εκδήλωση που έγινε στην Λευκωσία στις 20 Ιουλίου Λεωφορεία ξεκίνησαν από τα γραφεία του κόμματος μας από το απόγευμα.

Κώστας Βενιζέλος

Υ.Γ. «Τα ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ» θα στέλλονται κάθε μήνα.

ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΜΑΓΙΑΚΟΦΣΚΥ

Ο Μαγιακόφσκι, ο ποιητής της Ρωσικής Επανάστασης, μπήκε στο σοσιαλιστικό κίνημα όταν ακόμα ήταν πολύ νεαρός. Σε ηλικία 15 χρόνων συνελήφθη στη Μόσχα, γιατί βοηθούσε πολιτικούς κρατούμενους να δραπέτευσουν από τη φυλακή. Κλείστηκε στη φυλακή Νοβίκοβου όπου άρχισε να γράφει ποιήματα. Στο επόμενο 20 χρόνια υπηρέτησε την επανάσταση με το ίδιο θάρρος και τόλμη της νιότης του, σαν ένας στρατευμένος ποιητής στην ύπηρεσία της σοσιαλιστικής επανάστασης την οποία είδε σαν την έκφραση της ανθρωπίνης ενότητας και ζωτικότητας.

Η Ρωσία, στην εποχή που έζησε και μεγάλωσε ο Μαγιακόφσκι ήταν ακόμα μια χώρα καθυστερημένη οικονομικά και τεχνολογικά. Κι' ήταν στις αρχές του 20ου αιώνα η Ρωσία άρχισε να απορροφά τις νέες τεχνολογικές μεθόδους της Δύσης, και άρχισαν να εμφανίζονται τα πρώτα βιομηχανικά προϊόντα βαλκικής παραγωγής, ο Μαγιακόφσκι είδε τις νέες τεχνολογικές δυνάμεις να αντιπροσωπεύουν μια νέα εποχή και μια υπόσχεση για ένα καλύτερο μέλλον. Η νέα εποχή αντικατοπτρίζεται καθαρά στο έργο το Μαγιακόφσκι. Ο ίδιος φάγει ενσυνείδητα για εκείνες τις μορφές τέχνης που ταιριάζουν και αντιπροσωπεύουν καλύτερα την εποχή του ηλεκτρισμού και της βαλκικής παραγωγής. Έτσι η μορφή της τέχνης του είναι φουτουριστική. Το 1912 οι Ρώσοι φουτουριστές εκδίδουν το μαγικό τους, που ονομάζονται «Χαστούκι στο Δημόσιο γούστο» και στο όποιο χαρακτηρίζονται αναφέροντας: «Ας πετάξουμε μακριά τον Πούσκιν, τον Τολστόι, τον Ντοστογιέφσκι από την σύγχρονη αεροκίνητη εποχή». Είναι δηλαδή εκδηλη ή επιθυμία των φουτουριστών να δρούν την τέχνη εκείνη — η καλύτερα τις μορφές εκείνες — που πιο πιστά εκφράζουν την εποχή.

Ως γνωστόν, ο φουτουρισμός εκδηλώθηκε αρχικά σαν τάση στην τέχνη στην Ιταλία, και αντιπροσώπευε την επαναστατική προσπάθεια

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

μιας μερίδας Ιταλών καλλιτεχνών να ανατρέφουν την ακαδημαϊκή παράδοση και να δημιουργήσουν μια τέχνη που θα εκφράζε τα «χειροποίητα θαύματα» της σύγχρονης εποχής. Αντιπρόσωπος της σχολής ήταν ο Μαρινέτι, που έγραφε ποιήματα χρησιμοποιώντας σπασμένες και ασύνδετες εκφράσεις και που τελικά κατάληξε να υποστηρίξει τον πόλεμο σά μέθοδο ανταμειβής και ικανοποίησης της τέχνης.

Ο Ιταλικός φουτουρισμός προσπάθησε να απεικονίσει το αντικείμενο στη δυναμική του αλληλοεξάρτησης με το περιβάλλον του. Αφού αρχικά έδωσε μια νέα πνοή στην τέχνη της εποχής, τελικά έγινε εκφραστής αντιδραστικών ιδεολογιών και συγκεκριμένα του Ιταλικού φασισμού.

Στην καθυστερημένη Ρωσία, η εμπειρία της βιομηχανοποίησης και οι απότομες αλλαγές που συντελούσαν στις αρχές του 20ου αιώνα σαν αποτέλεσμα της, είχαν την αντανακλαστική τους στην αναζήτηση νέων μορφών τέχνης, και αυτό το ρόλο έπαιξε ο ρωσικός φουτουρισμός. Αντίθετα, όμως, με τους Ιταλούς φουτουριστές, ο Μαγιακόφσκι προτιμούσε την «αυθάδη» γλώσσα και, πύο σπουδαίο, σύνδεσε την τέχνη του με το επαναστατικό κίνημα της εποχής. Σαν πα-

πό το Τσάρο και πολλοί εκδότες αρνούσαν να δημοσιεύσουν τη δουλειά τους. «Οι εκδότες δεν μας θέλουν. Οι καπιταλιστές τους μύτες μύριστσαν το δυναμική που υπάρχει σε μας».

ράδειγμα αποφυγής λογοτεχνικών σχημάτων και σύνδεσης της τέχνης με τα καθημερινά λαϊκά προβλήματα δίνομε τους ακόλουθους στίχους:

Ξέρω —
ένα καρφί στη μπότα μου που
είναι πιο εφιαλτικό απ' όλες τις
φαντασιώσεις του Γκαίτε

Στ' όνομα του φουτουρισμού, ο Μαγιακόφσκι και άλλοι συνάδελφοί του όργωναν τη Ρωσία, διαβάζοντας ποιήματα και εξηγώντας το μαγικό τους. Η ποίησή τους απαγορεύτηκε πολλές φορές ά-

ργάφει:

Θα συντρίψουμε τον παλιό
κόσμο άγρια
θα βροντήσουμε
ένα νέο μύθο πάνω απ' τον
κόσμο

Θα ποδοπατήσουμε
το φρόνιμο του χεράκι
κάτω απ' τα πόδια μας.
Θα φτιάξουμε μια νέα μουσική
κλίμακα
από το ούραίο τόξο.
Τριαντάφυλλα και θείρα
εξευτελισμένα από τους ποιητές
θ' ανοίξουν.
σ' ένα νέο φως
για τη χαρά των ματιών μας
τα μάτια των μεγάλων παιδιών.
Θ' ανακαλύψουμε νέα ρόδα
ρόδα από πρωτεύουσες με
πέταλα από πλατείες

Στην Ρωσία της επανάστασης το κάθε τι φαινόταν δυνατό. Κι' ο Μαγιακόφσκι το έννοοσε όταν έλεγε ότι «οι δρόμοι είναι τα πινέλα μας και οι πλατείες είναι οι παλέτες μας».

Είχαν αλήθεια πως ο Λένιν δεν συμπαθούσε το φουτουρισμό. Πολύ σύντομα, όμως, άρχισε να συμπαθεί τον Μαγιακόφσκι. Σ' ένα λόγο του το 1922 ο Λένιν αναφέρθηκε σ' ένα ποίημα του Μαγιακόφσκι που σατίριζε τη μαγία των μπολσεβίκων για τις πολλές συνεδριάσεις, και είπε: «Δεν ξέρω για την ποίηση, αλλά δσον αφορά την πολιτική πλευρά είναι απόλυτα σωστός».

Αργότερα, όταν οι μέρες του επαναστατικού πυρετού τελειώσαν για να ακολουθήσουν οι συμβιβασμοί της Νέας Οικονομικής Πολιτικής, ο Μαγιακόφσκι άρχισε να γράφει πικρούς στίχους ενάντια στους νέους γραφειοκράτες και τεχνοκράτες, ενάντια στην πασοκράτες, ενάντια στην πιασωδρόμηση, όπως την είδε.

Αυτή η πορεία συνεχίστηκε και το 1929 γράφει μια ποιητική αναφορά στο νεκρό Λένιν:

Πολλοί, Χωρίς Έσένα
έχουν ξεφύγει από το δρόμο.
Τόσοι πολλοί
διάφοροι έτοιμοι
και άγνοοι
διασχίζουν πάνω και κάτω
τη Σοβιετική γη.

Κουλάκοι
γραφειοκράτες
και διοικητικοί
Σεχραριστές
μεθόστακας
και βέτραχοι

Βαδίζουν ύπεροπτικά
φουσκώνοντας έξω το στήθος
με τις τσέπες γεμάτες πέννες
και καλάθια με διαταγές.

Περίπου αυτή την εποχή 1929—30 η δουλειά του άρχισε να ύφισται επιθέσεις, και τα περιοδικά που εκδίδαν οι κοστρονικτιβιστές να μπουκοτάρονται και αργότερα να κλείνονται. Η τέχνη σταμάτησε πια να κατεβαίνει στους δρόμους και γύρισε ξανά στα στούντιο και τα μουσεία.

Στις 14 τ' Απριλη 1930 ο Μαγιακόφσκι αυτοκτόνησε. Λίγο πριν αυτοκτονήσει έγραφε «...το καρδί με την αγάπη της ζωής, συντρίφτηκε πάνω στους βραχίους των φιλισταίων...».

ΔΙΠΛΑΣΙΑ ΔΙΔΑΚΤΡΑ

Για τους ξένους φοιτητές στην 'Αγγλία

Η κυβέρνηση της 'Αγγλίας μελετά την αύξηση πανεπιστημιακών διδασκόντων για φοιτητές που προέρχονται από ξένες χώρες για το χρόνο 1977.

Μας λέει η 'Αγγλική κυβέρνηση ότι η προσφορά των ξένων φοιτητών για την συντήρηση και των εφοδισμών των Πανεπιστημίων είναι μόλις 10% του συνόλου των εξόδων. Έπικρατεί μάλιστα η έντυπωση ότι οι ξένοι φοιτητές σπουδάζουν με λεφτά του 'Αγγλικού δημοσίου.

Πολλοί ύπαιτο άριστοι διαδρών χωρών σε συνεχείς συσκέψεις τους μελετούν το θέμα και προβαίνουν σε διάφορα διαβήματα προς την κυβέρνηση της 'Αγγλίας.

Ας προσπαθήσουμε όμως να δούμε το θέμα κάπως διαφορετικά.

Η 'Αγγλία εδώ κι αρκετό καιρό συνταράσσεται από εσωτερική οικονομική κρίση. Το

επίπεδο της ανεργίας αυξάνει από μέρα σε μέρα. Οι διαηλώσεις των εργατών είναι ματωμένα παραδείγματα του ότι ο 'Αγγλικός καπιταλισμός παρδευμένος μέσα στα 'Αμερικανικά συμφέροντα δεν μπορεί να δώσει καμιά λύση σε κανένα πρόβλημα. Και το αυτό γιατί οποιαδήποτε προσπάθεια γίνει για να επιλυθεί ένα πρόβλημα — όπως τα διδάκτρα στα Πανεπιστήμια για ξένους φοιτητές — δεν έχει εσάν στα συμφέροντα του λαού αλλά τα συμφέροντα της οικονομικής ολιγαρχίας που έδωσε την τύχη της χώρας στο άρμα των 'Αμερικανικών μονοπωλίων.

Ζημιώνει μας λέν το 'Αγγλικό δημόσιο διότι χρηματοδοτεί την φοίτηση ξένων φοιτητών. Κατά πλειοψηφία οι ξένοι φοιτητές προέρχονται από χώρες της Κοινοπολιτείας. Αη, από χώρες που διετέλεσαν κάποιον από τον ιμπεριαλιστικό ζυ-

γό της μεγάλης μητρόπολης.

Και για τα χρόνια που ο 'Αγγλικός αποικισμός έμεταλλεύεσαν τις πολυτοπαγωγικές πηγές των αποικιών και την φθηνή εργατική δύναμη, και για τα χρόνια που το 'Αγγλικό κοινό εξασφάλιζε κάποιον είδους ετήμερία σε δάρος των λαών των αποικιών δεν έπληχε το θέμα της αύξησης των διδάκτρων.

Τώρα όμως που οι λαοί Εύνησαν, τώρα που η μόρφωση είναι πρωταρχική αναγκαιότητα για την κοινωνική πρόοδο και παράγοντας στάθμησης της εποικοδομητικής προσφοράς για κοινωνική αλλαγή, γεννάται ένα νέο είδος αποικισμών.

Αντι να υπάρχουν στρατεύματα, αντί να απαλούνται δυνάμεις και να διατρέχουν κινδύνους για την διαφύλαξη των αποικιών και την έμμεταλλευση τους, μια και οι λαοί άρχισαν να ξυπνούν και να ζητούν τα

δικαιά τους γιατί μορφώνονται, προτιμήσαν διαφορετικές μεθόδους έμμεταλλευσης.

Προσπαθούν με κάθε τρόπο να ελέγξουν τις οικονομίες των χωρών του Τρίτου Κόσμου με τις διάφορες επενδύσεις, το κυφωοαξ ήμε 'αποδοπ αρα αμία νηση και υποστήριξη φασιστικών και άλλων αντιδραστικών καθεστώτων σε χώρες του Τρίτου Κόσμου.

Τώρα το συγκεκριμένο μέτρο αποσκοπεί στο να στερήσει από τις φτωχές χώρες τις αναγκαίες τεχνικές γνώσεις και μόρφωση που χρειάζονται για την ανάπτυξη τους.

Οι ξένοι φοιτητές στην 'Αγγλία δεν πρέπει να δεχτούν παθητικά το αυτό το μέτρο. Μαζί με τους 'Αγγλους συνάδελφους τους και με την υποστήριξη της εργατικής τάξης, μέσα στο σοσικό πνεύμα διεθνιστικής αλληλεγγύης στο αντιδραστικό τούτο μέτρο της Βρετ Κυβέρνησης.

ΤΑΛ ΕΛ ΖΑΑΤΑΡ :

ΣΥΜΒΟΛΟ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ

Η Λιβανική κρίση, ο εμφύλιος πόλεμος, η Συριακή εισβολή συνθέτουν μία τραγωδία που φέρνει στην επιφάνεια τόσα προβλήματα που τείνουν να συγχύσουν την αντικειμενική πραγματικότητα. Η Σ.Ε. είχε την περασμένη εβδομάδα μία πολύ διαφωτιστική συνομιλία με στέλεχος της οργάνωσης της Παλαιστίνης. Δημοσιεύουμε πιο κάτω τις βασικές θέσεις που εκτέθηκαν σ' αυτή τη συζήτηση.

Το Παλαιστινιακό άρχισε όπως και το Κυπριακό. Έμεις οι Παλαιστίνιοι βρισκόμασταν σκορπισμένοι σε Άραβικά κράτη και δεν καταφέραμε να πάρουμε όπλα από το πρώτο καιρό της κατοχής. Περιμέναμε αποτελέσματα από τα ψηφίσματα των Ε.Ε.

Το 1965 κηρύξαμε τον ένοπλο αγώνα μέσα σε πολύ δύσκολες συνθήκες. Υπήρχε για μας μόνο η θέληση του Παλαι-

στινιακού Λαού. Πολλοί από την ήγεσία μας ήταν φυλακισμένοι στις φυλακές της Συρίας και των άλλων αραβικών καθεστώτων.

Όταν κηρύξαμε τον ένοπλο αγώνα ξέραμε ότι θα αντιμετωπίσαμε δυσκολίες. Όλα τα Άραβικά καθεστώτα εμπόδιζαν την δράση μας, συνελάμβαναν και φυλάκιζαν τους αντάρτες μας. Βλέπαμε την κατάσταση και είχαμε πεί ότι σύμμαχοί μας είναι οι λαοί της περιοχής. Ηρ-

θαν οι σφαγές στην Ιορδανία το 1970, μαζί με τις σφαγές άρχισε και η εφαρμογή του σχεδίου, ενάντια στο Παλαιστινιακό Λαό. Η Ιορδανία άρχισε να εκπαιδεύει φασιστικά στελέχη των φαλαγγιτών. Μέσα σ' αυτά τα 4 χρόνια το Λιβαυέζικο καθεστώς άρχισε επιθέσεις ενάντια στη Παλαιστινιακή επανάσταση. Είμαστε προετοιμασμένοι. Είχαμε πάρει μία μεγάλη εμπειρία από τις σφαγές στην Ιορδανία. Σ' αυτή τη μάχη μας δόθηκε το προεδρικό κίνημα του Λιβάνου.

Μόλις άρχισαν οι συγκρούσεις απέδειξαν οι Παλαιστίνιοι και οι προεδρικοί Λιβαυέζοι την παρουσία τους και κόντευαν να λήξουν οι συγκρούσεις υπέρ των προεδρικών στο Λίβανο.

Τότε ήταν που μπήκε στη μέση το Συριακό καθεστώς. Μπήκαν στον Λίβανο για να κηδεμονεύσουν τη Παλαιστινιακή επανάσταση και να αποπλίσουν τους αντάρτες. Νόμιζαν πως θα γό κάμουν μέσα σε σαρανταοχτώ ώρες και περίμεναν να βοηθήσουν σ' αυτό οι φιλοσυριακές δυνάμεις μέσα στο Παλαιστινιακό κίνημα. Όμως αντίθετα η εισβολή προκάλεσε εσωτερικά προβλήματα στο Συριακό καθεστώς.

ΤΑΛ ΕΛ ΖΑΑΤΑΡ

Δεν είναι θρησκευτικός ο αγώνας στο Λίβανο, είναι συγκρούσεις των αντιδραστικών και του ιμπεριαλισμού με τους προεδρικούς. Στους τρεις καταυλισμούς που βρίσκονται σε εδάφος που κυριαρχούν οι Φαλαγγίτες (Τάλ Έλ Ζαάταρ, Έλ Πάσκι, Ντουπάι) κατοικούν κατά πλειοψηφία χριστιανοί Παλαιστίνιοι.

Περικύκλωσαν τον καταυλισμό Τάλ Έλ Ζαάταρ εδώ και 10 μήνες καταφέρνουν όμως να τον πλησιάσουν πριν 25 μέρες και να αποκόψουν τις επικοινωνίες και τον ανεφοδιασμό. Οι πρόσφυγες

του καταυλισμού όμως απέκρουσαν μέχρι τώρα 55 επιθέσεις από τους Φαλαγγίτες και τους Σύριους.

Περνούμε δύσκολες στιγμές, είμαστε όμως αισιόδοξοι για το μέλλον. Η αντίσταση στο Λίβανο αλλάζει το ισοζύγιο. Η υποστήριξη του Άραβικού λαού φουντώνει ολοένα όσο κι αν τα

Άραβικά καθεστώτα στην ουσία αδιαφορούν.

Οι προεδρικές δυνάμεις θα νικήσουν στο Λίβανο. Και μέσα σ' ένα προεδρικό Λίβανο η Παλαιστινιακή επανάσταση θα φουντώσει ακόμα περισσότερο. Ο ιμπεριαλισμός και ο Σιωνισμός θα νικηθεί για άλλη μία φορά.

η εκτ. γραμματεια της εδεν στον πρεσβυ της κουβας

Το Κ.Σ. της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ απέστειλε προς τον πρεσβυτή της Κούβας στην Κύπρο Δρα Χοσέ Λουίς Γκάλε το πιο κάτω τηλεγράφημα:

«Το Κ.Σ. της Σ.Ν. ΕΔΕΝ εκφράζει μέσω σας, τα πιο θερμά συγχαρητήρια στην επαναστατική Κυβέρνηση, το Λαό και τη νεολαία της Κούβας με την ευκαιρία της 23ης επετείου της Κουβανέζικης επανάστασης.

Το παράδειγμα της επαναστάσεως σας φωτίζει τους αγώνες όλων των λαών για την α-

πλλαγή από την ιμπεριαλιστική εξάρτηση και για σοσιαλισμό.

«Η εμπειρική βοήθεια της επαναστατικής Κούβας στον αγώνα του Άγκολέζικου λαού συγκινεί βαθιά και τον αγωνιζόμενο λαό της Κύπρου και τον βοηθά να κλιμακώσει τον αγώνα του στηριζόμενος στη βοήθεια και τη συμπαράσταση των πραγματικών του φίλων. Η Κούβα μας έδωσε ένα παράδειγμα πραγματικής διεθνοιστικής αλληλεγγύης.

Ευχόμαστε κάθε επιτυχία στο δύσκολο δρόμο της οικοδόμησης του σοσιαλισμού».

ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΜΕ

Μετάχουν όλοι οι αυτοκινητιστές χωρίς κανένα απεργιοπάση στην απεργία τους ενάντια στην εργοδοσία τους, της Ελληνικής Μεταλλευτικής Έταιρείας.

Οι αυτοκινητιστές σε αντιπρόσωπο της εφημερίδας μας «Σοσιαλιστική Έκφραση» δήλωσαν τα εξής:

«Είμαστε περίπου 125 αυτοκινητιστές που δουλεύουμε με σύμβαση στην Ε.Μ.Ε. Κουβαλούμε πυρίτη της Έταιρείας με τους ίδιους όρους από το 1955. Όμως στην διάρκεια της 20ετίας που πέρασε τα έξοδα των αυτοκινη-

τιστών έγιναν τόσο τρομαχτικά που αδυνατούμε να εξασφαλίσουμε την διατροφή των οικογενειών μας.

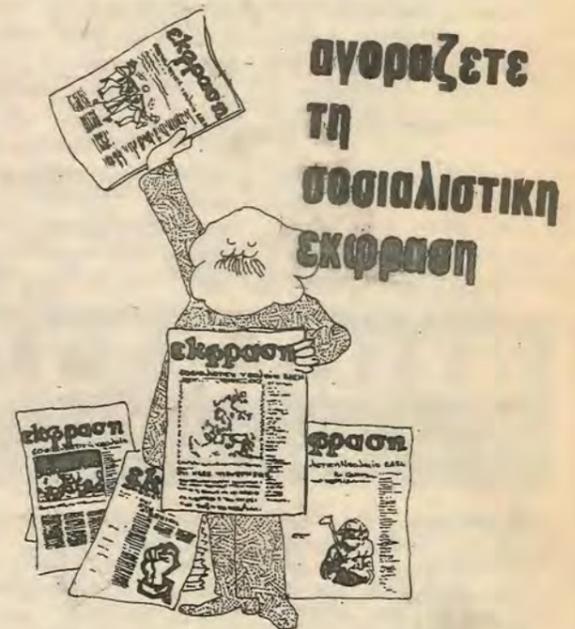
Χαρακτηριστικά αναφέρουμε την αύξηση του πετρελαίου που από 60 μίλες πήγε στα 225 μίλες το γαλόνι. Αύξηση έγινε στα λάστιχα που από 30-40 λίρες έφτασαν στις 125 λίρες, αύξηση στην συντήρηση των αυτοκινήτων, αύξηση παντού».

Οι αυτοκινητιστές με την απεργία τους ζητούν αύξηση στις απολαβές για να καλύψουν τα έξοδά τους, και αναθεώρηση της σύμβασής. Η

απεργία έγινε ύστερα από προειδοποίηση στην εταιρεία που στάλθηκε στις 12 του Ιούνη μέσω των συντεχνιών.

Στην επιστολή τους οι αυτοκινητιστές ζητούσαν ικανοποίηση των αιτημάτων τους αλλιώς θα προχωρούσαν σε απεργία. Η Ελληνική Μεταλλευτική Έταιρεία περιφρονητικά δεν έδωσε καμμία απάντηση. Ούτε διαπραγματεύσεις ούτε τίποτε άλλο.

Έτσι άρχισε η απεργία την Πέμπτη 21 του Ιούλη. «Θα συνεχίσουμε μέχρι να δικαιωθούμε» δήλωσαν οι απεργιοί.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 1500 μίλες
Έξωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλες
Τιμή φύλλου 50 μίλες.

Οι έπιταγές στο λογαριασμό 1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία